

ԱԱԵՔՍԱՀՏՐԵՔ, Մայիս 2

Մեծապէս յուղուած ենք Դուք Դուքիան մեծ պատրիարքին մահուան դոյժով. կը յայտանենք մեր ժողովուրդին ցաւակցութիւնը:

Թագական Խորհուրդ

ԵՌԻՒՆԻՑԻ, Սիթի, Մայիս 9

Յաւոք իմացանք մեր պատրիառելի Դուքիան Ա. Պատրիարքին վախճանումը և անկեղծօրէն կը վշտակցինք մեր սիթի Միարանութեան:

Մամբրէ : [Ա. Արդարական]

Կ. ՊՈՂԻՆ, Մայիս 9

Մայր եկեղեցւոյ մէջ կատարուեցաւ Հոգեհանգամեան հանգիստուոր պաշտօն. կը յայտնեմ Ազգային Երեսփոխանական ժողովոյ վշտակցութիւնը:

Տէր-Յակիրեան

ՍԵԼԱՆԻԿԻ, Մայիս 12

Ողբացեալ Դուքեան Ա. Պատրիարքի յիշատակին երէկ կատարուեցաւ Ա. Պատարագ և Հոգեհանգիստ յանուն հայ գաղութին կ'արտայայտենք սրուագին վշտակցութիւնը:

Թամական Խորհուրդ

ՑԱՒԱԿՑԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

Կարողիկոսուրիւն Հայոց
Ականիկոյ

Համար 2392/93

Պէյուք, 28 Ապրիլ 1930

Վշտարեկ

Գեր. Տ. Բարգէն Ս. Եպս. Կիւլէսէլեան
յերուսաղէմ

Արտասուաթոր աչքերով ընդունեցինք
երէկ Աղաւնունի Սրբազնին անակնալն
ու բօթը:

Անկաւ Մեծն-Մովսէս ի Նապատ՝ իւր յաջորդը նշանակելով. անկաւ Միսնի բարձանց վրայ Մեծին Սահակայ ու Նարեկացոյն արժանաւորազոյն ժառանգը, ոսկեգրիչ ու ոսկիարան Մեծն-Եղիշէն:

Իսրայէլ օրերով սուգ պահեց. իցիւ, մեր սուգը տարիներ չտեսէ. մինչև յարիցէ այլ Եղիշէ յար և նման մտքով, սրոտով ու հոգւով:

Սուգ ամենիս, սուր հարազատին եւ Զեղ ու անոնց որ երկանց ծնունդն էք Հանգուցելոյն:

Միխթարութիւն ի Տեառնէ մերձաւուրաց եւ հեռաւորաց, Միարանութեան եւ Հայութեան:

Իսկ մենք երկա՞ր ատեն պիտի լանք, եթէ աստուածապարզեւ խաղաղութիւնը խանգարուի, եթէ տարիներու երկունքով նոր ծլած, ծաղկած և պտղաբերած նոր Արմաշը ալլափոխուի ու խամրի եւ եթէ Մեծ-Հանգուցելոյն յաղթանակի պսակը, Ազգին ամէն դասակարգերու սիրալիր հա-

մակրութիւնը առ Հանգուցեալն եւ անտի ճառագայթած Սրբոց Յակոբեանց ժրաջան Միարանութեան վրայ, նուազի եւ թարշամի:

Սէրունդները իրարու կը յաջորդեն, կամ ըստ Ա. Գրոց և Ազգ գայ եւ երթայց, այլ մեծագործներու յիշատակը մնայ:

Մինչև կասկածի հաւատաքս չլուսաւորուի և չկենդանանայ, պիտի չգագրին սրբատիս կակիծը, հոգիիս աւաշն ու հառաչը և աչքերուս աղի-լեզի արտասուածները:

Տէրը փարատէ սուգի աղջամուղջը. սիրելիներուն սրտին դիմած սուրը թթացուի ու միխթարէ Միարանութիւնը եւ Ազգը, որ վերջին տարիներուն իր լաւագոյնները նուիրաբերեց:

Հանգիստ սրբանեալ ոսկերացդ, որ մաշեցան սիրած զիրքերուդ նոր և հին է-ջերուն ու զիշերախասոն պրապտումներուդ մէջ. փառք և պսակ հոգիիդ, «զի զբարւոք պատերազմն պատերազմեցար»: Ազօթէ և բարեխօսէ, որ առաքելական պանծալի աթոռը և սիրելազոյն գրենական և վարդապետական բնմդ արժանաւորազոյն ժառանգը ուն ունենան:

Բնեկեալ սրտին համբոյր սրբութեան և սիրոյ Միքելազոյն Արգւոյդ, որոյ և

Մնամ Ազօթարար

Սահակ Բ. Կրլ. Կիլիկիոյ

Ուղղուած Բարգհն Մրբազանին

Կ. Պոլիս, 29 Ապրիլ 1930

Բարձրաշնորհ Մրբազան եղբայր մեր,

Մեր սիրեցեալ հոգեսոր Հօր և Ռւսուց-
չին անակնկալ մահը խոր վիշտ և վրդովում
պատճառուց մեզ: Գիտէինք թէ իր առող-
ջական վիճակը փափուկ էր, բայց իր թան-
կարժէք կեանքին յանկարծական շիջումը
ապշարար ըրաւ մեզ: Հարուածը ո՞քան
մեծ և անաւոր ազգին համար, շատ աւելի
շեշտակի խոցեց Դպրեվանքցիներուս սիր-
տը, քանի որ անդարձ կերպով կը կորսըն-
ցընենք մեր Մեծ-Վարդապետը:

Այս հոյակապ և հմայիչ անձին թողու-
ցած բացը չի գոցուիր միջակութիւններով:

Այսուհետեւ ո՞ր հզօր ձեռքը պիտի կըր-
նայ շարունակել իր գործը եւ վարել Հայ
երուսաղէմի կրթական եւ գրական շար-
ժումը:

Զարաշուք եւ շփոթ ժամանակին հա-
մար նախախնամական էր Մեծ-Հանգուց-
եալին գոյութիւնը, իբրև չնորհազարդ Եկե-
ղեցական, իբրև գիտական միտք և եռա-
մեծ Վարդապետ:

Դպրեվանքցիներուս կը մնայ գոտեպըն-
դուիլ, եւ իւրաքանչիւրը ըստ իր չնորհաց
եւ պաշտօնի՝ բազմապատիկ արդիւնաւորել
Աւետարանի ակոսին մէջ այն քանքարը զոր
երկու մեծ հոգիները՝ Օրմանեան եւ Դուր-
եան՝ յանձնեցին մեզի:

Մեզի համար փափաքելի է զիտնալ իր
վերջին հիւանդութեան մանրամասնութիւն-
ները, իր վերջին վայրկեանները և խօսքե-
րը, եթէ ըսած է: Արդեօք որ եւ իցէ յան-
կարծական յուղում մը ունեցաւ, թէ զատ-
կական յոգնութիւնները իրենց չարազէտ
գերը կատարեցին:

Կը խնդրեմ որ բարեհաճիք գոհացընել
մեր այս հետաքրքրութիւնը:

Զեր Մրբազնութեան, իբրև Դպրեվան-
քի մեր անդրանիկ եղբօր, յայտնելով մեր
ցաւակցութիւնը, կը մաղթեմ որ Տէրը զօ-
րացնէ բոլոր հայ եկեղեցականները՝ իրենց
նուիրական պարտականութիւնները կատա-
րելու համար:

Եղբայրական Միրով
Վշտակից

Մեւրով Արենապիսկոպոս

Ուղղուած Մեւրով Մրբազանին

Պաղտատ, 30 Ապրիլ 1930

Ամբողջ Ազգը Ս. Յակոբեանց Միաբա-
նութեան հետ կ'ողբայ այս մեծ և անդար-
մանելի կորուստը. որովհետեւ Հանգուցեա-
լը ամենուն սիրելի էր իրեւ մեծ մտքի եւ
սրտի տէր անբասիր եկեղեցական: Վերջին
առարիներուն մեծ գժբախտութիւններէն յե-
սոյ մեր Ազգին աչքը Երուսաղէմ յառած
էր և անոր մէջ կը գտնէր իր միսիթարու-
թիւնը: Հայ եկեղեցին իր այս զօրաւոր
սիւնին կոթնած ինքինքը տակաւին ու-
ժակ կը զգար և կը յուսար քիչ ժամանա-
կուան մէջ իր քայքայումէն վերականգնիւ:
Իր մահուան լուրը մեծ յուսարեկութիւն
առաջ պիտի բերէ ամբողջ Ազգին սրտին
մէջ:

Իր գրեթէ տասնամեայ Պատրիարքու-
թիւնը նիւթական եւ բարոյական շինու-
թիւն մը եղաւ Ս. Յակոբեանց Վանուցդ
համար, կարծեմ, Ազգին և օտարաց սիրա-
վը ակնարկը զէպի հոն ուզգել տալով:
Վստահ եմ թէ Երուսաղէմի Պատրիարքու-
թեան պատմութեան մէջ լաւագոյն էջ մը
պիտի զրաւէ Հանգուցեալը: Ուստի կը
փութամիմ անկեղծ ցաւակցութիւնս յայտ-
նել նախ Զեր եղբայրութեան որ զիտնի
թէ զինքը սրտանց սիրող և գնահատողնե-
րէն եղաք եւ յետոյ Ս. Յակոբեանց Միա-
բանութեանդ որ իր գուրգուրոտ Հայրն ու
Պետը կորսնցուց: Տէրը միսիթարէ մեր զըժ-
րախտ ժաղովուրդը, փրկէ մեր եկեղեցին
նման աղէսաներէ և իր սփոփարար ցողը կա-
թեցընէ իմ ալ սրտիս մէջ, որ քառասուն
տարիներ վայելած եմ հանգուցեալ Հօր գո-
րովն ու սէրը:

Գթութեան Տէրը իր զթառատ աչքը չի
հեռացընէ Ս. Յակոբեանց ազգանուէր Միա-
բանութեանդ վրայէն և շուտով պարզեէ
նոր Պետ մը, որ ողբացեալին հետքերուն
վրայ քալելով պսակէ իր և Ազգին յոյսե-
րը, միսիթարութիւն մը ըլլուով ամենուն:
Եղբայրական ջերմ ողջոյններով կը
մնամ սպակիր եղբօրդ սպակիր
Աղօթակիցը
Զաւեն Արենապ.

Յ. Գ. Յառաջիկայ Կիբակի հանգերձ-
եալ եմ Ս. Պատրիարք մատուցանել հան-
գուցեալ հոգեսոր ծնողիս հոգւոյն համար,
իր մահուան ութօրէքին առթիւ: Զ. Ա.

Ալղուած Մկրտիչ Մրբագանին

Առաջնորդ Թեմին Հայոց
Պաւլկարիոյ

840—Համար—4507

Սօֆիա, 28 Ապրիլ 1930

Մրբագան Եղբայր ի Քրիստոս.

Կոկծալի հղաւ անարժան վարդապետիս Զեր Մրբագան եղբայրութեան այն գուժաբեր լուրը, որ Նորին Ամենապատիւ Մրբազնութիւն, Տ. Տ. Եղիշէ Արքեալիսկոպոս Դուրիհան, Արժանընտիր Պատրիարք Հայոց Առաքելական Ս. Յակոբեանց վանոց Երուսաղէմի, առ Աստուած փոխուածէ: Անմիջապէս՝ Հոգևոյն ըսի, այնինչ երկոյ մը Ս. Եկեղեցին Կ'ելէի ու բակին մէջ կարդացի հեռագիրը զօր, Այրի Տիկին Զարուհի, հոգելոյս Յոկորսոփի — Յարութիւնեան — Յովակիմեան՝ ինձ կը բերէք կարդալու: Անմիջապէս, յ'Առաջնորդարան կ'ելլիմ 1045 արշըն տեղ քալելով: և կ'որոշենք երկու քահանայիւքի և թեմական խորհրդով Պուլկարտնայ Հայոց թեմիս 12 քաղաք ու զիւղերը, ուր քահանայ ու Ս. Եկեղեցի կայ, շոյտ շրջաբերական թուղթ զրկել, որ Աշխարհամատրան, Կանաչ կիւրակէին Մայիս 4, Գձ. ԺԵ. որ Յիսոնց, թէ Ս. Պատարագ ըլլայ և թէ Հոգեհանգստեսն պաշտօն կատարուի եւ թէ անարժանս ալ ոյս Կանաչ կիւրակէին թէ Ս. Պատարագ մատուցանեմ և թէ Հոգեհանգստ կատարուի:

Այս առթիւ, աւելորդ չլինիր եթէ յիշեմ որ երբ Հոգելոյս Մրբագանը, յայնժամ վարդապետ, առաջին անգամ Առաջնորդարանս կ'այցելէր՝ Պոլսէն յ'իզմիթ եկած, համառօտ մը ըսելիքս ըսի, իբր առաջին ու վերջին պարտք. շատ կ'աղաւչեմ, մի՛ մոռնայք, Պարտիզակի Ներսէս Շուշանեան Վարժարանի տնօրինս-գասատու պիտի լինիք ու Ս. Յակոպ Եկեղեցւոյ քարոզիչն. Երբեք Թաղականութեան ու Հոգարտքութեան ու զանազան ընկերութեանց հետ զործ չունենայք, միայն Վարժարան ու Ս. Եկեղեցի սերտեցէք որպէս զի, Վարժարան ու Ս. Եկեղեցին չտուժէ. այսպէս վարուեցաւ եւ տասն տարիներ խաղաղութեամբ թէ՛ Վարժարան օգտուեցաւ, ինչպէս որ պէտք էր եւ թէ՛ բարե-

պաշտ ժողովուրդը մխիթարուեցաւ Անոր քարոզութեամբ: Այնուհետեւ Վանահայր կը լինի Արմաշու վանքին, եպիսկոպոս և պատրիարք: Բայց կ'ուզեմ թէ անոր վախճանը իմ ուրախութեան տունը քակեց եւ ոչ թէ միայն Ազգին Արքին եւ Ս. Երուսաղէմի Առաքելական վանքին Ս. Աթոռոյն միաբանութեան տունիկն:

Աստուած հանգչեցնէ հոգելոյս Պատրիարքին հոգին յ'երկինս և զսուրը Միաբանութիւնն և բոլոր պաշտօնէութիւնն և Հայոց ողորմելի մնացորդն և զիս զանարժանս Հոգին Սուրբ Աստուած մխիթարէ և նոր ու արժանաւոր յաջորդի մը ընտրութիւնն յաջողցնէ Աստուած յուրախութիւնն սպաւոր Միաբանութեան եւ ի պայծառ պահպանութիւն Առաքելական Ս. Աթոռոյն պատրիարքութեան Սուրբ Երուսաղէմի:

Ողջ լրուք ի Տէր, հանդերձ սրբագումար միաբանութեամբ եւ Տնօրէն ժողովը և բոլոր մեծ և փոքր պաշտօնէիւք եւ ժառանգաւորաց վարժարանի անմեղ սաներով և ուսուցիչներով ու մայրապետներով:

Աղօթարար խ. ծ.

Անվանու Արքեպոս. Յովակիմեան

Ալղուած Բարգին Մրբագանին

Պաղտատ, 30 Ապրիլ 1930

Սիրելի Բարգին Մրբագան

— . . . Եւ սակայն գժբախտ իրողութիւնը այն է որ մենք մեր այս Հայրն ալ կորսնցուցինք. Երուսաղէմի Միաբանութիւնը կորսնցուց գուրգուրոտ Հայր մը եւ Մեծ Պատրիարք մը. Ազգը կորսնցուց իր շահերէն մէկը և մեր Եկեղեցին՝ իր զօրաւոր սիներէն զլխաւորը:

Անոր կեանքը մեծ մխիթարութիւն մընէր մեր գժբախտ ժողովուրդին եւ ոյժ մը՝ մեր Եկեղեցին: Յաւալի է որ շատ կանուխ եղաւ անոր մահը. տակաւին զոնէ տասնեակ տարի մը ապրելու էր, իր ծրագիրները յառաջ տանելու համար, եթէ ոչ ամբողջացնելու: Այս կորուստը շատ մեծ եղաւ Ազգին համար:

Գիտեմ թէ Դուն ալ շատ ընկճուած ըլլալու ես այս գժբախտութեան հանդէպ: Տէրը մխիթարէ զքեզ և զօրացընէ:

Զաւեն Արքեպիսկոպոս

Ուղղուած Մկրտիչ Սրբազնին

Պաղտատ, 6 Մայիս 1930

Սրբազն Եղբայր,

Ա. Աթոռոյդ երջանկայիշատակ Գահակալին կոկծալի վախճանման և թաղման բօթաբեր լուրը ծանուցանով Զեր Ա. Եղբայրութեան երկու հեռագիրները ժամանակին ընդունելով խոր սուղով համակուեցայ: Զգացումներս հեռագրով հաղորդած եմ: Մնձապէս զժբախտ կը համարիմ անձս որ անոր վերջին տեսութենէն զըրկուեցայ:

Անոր քաղցը յիշատակը օրհնելու և հոգւոյն յաւիտենական հանգիստ հայցելու համար անցեալ կիրակի, ամսոյս 4ին, քաղաքիս Ա. Երրորդութիւն Եկեղեցւոյն մէջ յատկապէս Ա. Պատարագ մատուցիտեղւոյս զրեթէ տմբողջ Հայութեան ներկայութեանը, որ կանխաւ տիսուր լուրը առնելով փութացած էր իր վերջին յարգանքը մատուցանելու համար անոր յիշատակին և իր Զերմեռանդն աղօթքները բորձացնելու առ Աստուած անոր հոգւոյն համար: Պարագային յարմար քարոզ արտասուտից լսեց սրտաբեկ ժողովուրդը և հոգեհանգստեան պաշտօնին տեսն ձայնակցեցաւ մեր սրտառուչ աղօթքներուն իր առաջնորդ Գեր. Տ. Ռուբէն Եպս. Մանաւեանով, որ վերջին պաշտաման նախագահեց:

Տէրը իր սուրբ լուսովը լուսաւորէ մեր սիրեցեալ Հանգուցելոյն հոգին և յաւիտենական հանգիստ պարգևէ անոր:

Ա. Յակոբեանց Առաքելական Աթոռոյդ հաստատութիւն և սգազգեաց Միաբանութեանդ երկնային մխիթարութիւն հայցելով կը մնամ սգակիր եղբօրդ աղօթակից Զաւեն Արենալ.

Ուղղուած Մկրտիչ Սրբազնին

Ֆիլիպպէ, 29 Ապրիլ 1930

Աօֆիայի Առաջնորդաբան ուղղուած Զեր Ա. Եղբայրութեան անթել հեռագրէն խորունկ կոկծով տեղեկացայ Երուսաղէմի Պատրիարք՝ Ամեն. Տ. Եղիշէ Ա. Արքեպս. Դուրեանի անակնկալ վախճանումը:

Աղէտը կտառաբեալ է: Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ լուսափայլ վերջին ջահն ալ կը մարի: Բարի, աղնիւ և մաքուր խղճմբանքով վարդապետն ալ կը մեկնի միանուլու համար իր Ծակցին՝ Օրմանեան Սըրբազնի: Հայուն մռայլ հորիզոնին վրայէն կ'անհետանայ հմուտ և գիտնական ուսուցչապիտ մըն ալ: Որբացած է Փառանդաւորաց Վարժարանը. Դուրեանի հոգին այլես անոր վրայ պիտի չսաւառնի. այրիացած է Ա. Յակոբեանց վանքը. Դուրեան իր մաքուր նկարադրով և հոգը իմուցանութեամբ կարողացած էր հմայք մը ստեղծել իր շուրջը և իր անձովը ներշնչած էր խորունկ պատկառանք մը և նոյն իսկ օտարներուն:

Ա. Յակոբեանց Ուխտը մասնաւորապէս, Ազգը ընդհանրապէս, Սըրբազնին մահով, զրեթէ կ'ննթարկուին անդարմանի կորուստի մը:

Կ'ողբամ, Պատ. Միաբանութեանդ հետ, Հոգեոր ծնողիս մահը, բոլոր սրտովս կը մասնակցիմ վանքիդ սուղգին, և կը մազթեմ ազգային իրաւանց ժրաշան պահապաններուդ երկնային մխիթարութիւն:

Յարգանքներով՝ աղօթակից
Երևանի Եպիսկոպոս

Ուղղուած Մկրտիչ Սրբազնին

Ա.Ա.Զ.Ն.Ո.Ր.Դ.Ա.Բ.Ր.Կ. Հ.Յ.Ց.Ա.Ց.

Ի.Բ.Ա.Բ.Ք.

N° 89

Պաղտատ, 29 Ապրիլ 1930

Ամենապատիւ Տ. Եղիշէ Արք-Եպիսկոպոսի. Դուրեան Պատրիարքի մահուան հեռազբական եկեղեցւոյ և համայն հայ ազգի անփոխարինելի մեծ կորուստ է: Արտասուեցինք ի հեռուստ մենք և Պաղտատահայ գաղութը Զեկի հետ:

Մահագոյժ զանգակահարութիւն մը սուցի մեծութիւնը թրթուացուց. իսկոյն եւեթ Ազգ. Առաջնորդաբանն սգատունի էր փոխուած ...:

Տեղւոյս Ազգ. Քաղաքական Ժողովը

իմ նախագահութեամբ անմիջական բացառիկ նիստ գումարեց և որոշեց.

1.— Ի նշան սպոյ արձակել դպրոցները մի օր; որ եւ անմիջապէս կատարուեցաւ:

2.— Յառաջիկայ Մայիս 4-ի կիրակի օրը, Հանգը. Սրբազնի հոգւոյն հանդիսաւոր պատարագ մատուցանել եւ հոգեահնդստեան պատօն կատարել:

3.— Հանգը. Սրբազնի մեծադիր նըկարը պատրաստել տալով զետեղել Առաջնորդարանի դահլիճին մէջ ի շարս կաթողիկոսաց:

4.— Հեռագրաւ յանուն ժողովրդեան ցաւակցութիւն յայտնել Ս. Աւլստիդ Միաբանութեան:

Ամենապատիւ Տ. Զաւէն Սրբ-Եպիսկ. Տ. Եղիսական ցանկութիւն յայտնած է անձամբ մատուցանելու իր մեծանուն ուստուցչի հոգւոյն պատարագ, որպէս բազմերախաւ աշակերտ: Ազգ. Քաղաք. Ժողովը եւս սիրով ընդառաջացած է Ն. Սրբազնութեան ցանկութեանը:

Այս յոյժ տիսրասովիթ մահուան առթիւ անգամ մ'ես կուգանք յայտնելու մեր ամենախորին ցաւակցութիւններն Ս. Աւլստիդ Միաբանութեան և հանգուցեալ Սրբազնի սանուց, մաղթելով որ Հանգուցելոյն մահուամբ գոյացած հսկայական բացը գոցելու համար Տէրը արժանաւոր յաջորդ մը շնորհէ:

Սգակից՝ Ռուլեն Եպիսկոպոս

Կաթողիկ. Պատուիրակ իրաքի Հայոց

Քարտուղար՝ Սելլոս Մ. Համբարձումեան

Ուղղուած Մեարու Սրբազնին

Եկեղեցիա, 30 Ապրիլ 1930

Սիրելի ու Սրբազնն Եղբայր,

Ապրիլ 27ին, կիրակի օր, կէսօրէն վերջ ժամը 3ին հեռագիր մը ստացայ Աղաւնունի Սրբազնի ստորագրութեամբ, կարգացի և շուարեցայ. Նորէն կարգացի, յուսալով որ սիսալ կարգացած կամ հասկցած կ'ըլլամ. բայց հեռագիրը շատ որոշ էր, «այս առաւօտ վախճանած էր Դուրեկան Սրբազն»: չափազանց անակնկալ մըն էր. անցեալ տարի վախեր մը ունեւ-

ցանք, բայց գոհութիւն Աստուծոյ՝ անցուցած էր և այս տարի աւելի լաւ էր և նորին Սրբազնութեան տկարութեան մասին ունել բան մը լսած չէի, թէպէտ երուսաղմէն վերադարձող Պ. Մ. Մինանեանէն լսեցի թէ քիչ մը տկար էր, սակայն Զատկի օր ընդունելութիւն ըրած էր և ահայանկար հնուազրական զոյժը հասաւ: Շատ ցաւեցայ թէ նորին Սրբազնութեան մահուան վրայ, քանզի տակաւին կրնար շատ տարիներ ապրիլ եւ մինչոյն ժամանակ Միաբանութիւնը չէր ենթարկեր գժուարութեանց: հազոր Միաբանութիւնը ինքնազմը գտած, իր գլուխը ունենալով պատրիարք մը որ իւր մտքի, սրտի եւ հոգիի բարձրութեամբ պատկառելի էր ինչպէս յաչս օտարներու նոյնպէս և Միաբանութեանդ, ահա նորէն թափուր կը մնայ Ս. Յակոբեանց Սթոռը. տայր Աստուծոր շուտով արժանաւոր յաջորդ մը ընտըրուէր եւ Միաբանութիւնը իր այժմեան ընդգրկած շաւզէն ընթանար, յօգուտ իւր և յուրախութիւն Ազգին:

Սիրելի Սրբազն Եղբայր, արդէն հեռազգաւ իմ եւ ժողովրդեանս ցաւակցութիւնը յայտնեցի Միաբանութեանդ և ներկայիւս ալ կը յայտնեմ իմ ցաւակցութիւնն Զեզ՝ որ շատ դժուարին կացութեան մը առջե կը գտնուիք եւ հաւատք ունիմ որ Զեր խոհեմութեամբ, հեռատեսութեամբ եւ ըրջահայեց գործունէութեամբ պիտի յաջողիք այս դժուարութեանց ալ յաղթել, իրեւ փորձառու, որ ասկէ աւելի գէշ կացութեան մը մէջէն կրցած էք յաջողութեամբ գուրս գալ:

Միշտ, ամէն անգամ որ գոյժ մը կ'առանեմ Երուսաղմէն՝ կը յիշեմ մեր ողբացեալ եղբայրը, Հայր Դաւիթթը, և կը վրատահացնեմ զԶեզ որ իրեւ մտերիմ, իրեւ եղբայր որքան որ ցաւած էր Հայր Դաւիթթի դժբախտ մահուան վրայ, այնքան ևս ազգուեցայ Դուրեկան Սրբազնի մահուան գոյժէն:

Կը մաղթիմ Զեզ. համբերութիւն եւ յաջողութիւն Զեր յառաջիկայ գժուարին պաշտօնին մէջ: Յայտնեցէք իմ ցաւակցութիւնս բարեկամական ըրջանակներու:

Ողջունիւ և ողջագուրմամբ

Զերդ ցաւակից

Պետրոս Արքեպ. Սարանեան

Ուղղուած Միրտիչ Մրբագանին

Աղեքսանդրիա, 30 Ապրիլ 1930

Մրբագան Հայր,

Երբուազէմի Պատրիարքական Աթոռին անզուգական Գահակալին, մեր ամէնուս սիրելի Դուռըեան Մրբագանին անսպասելի և անակնունելի մահուան բօթը գումող Զեր Մրբագնութեան Ապրիլ 27 թուրակիր հեռագիրը՝ խորունկ վիշտով համակեց Աղեքսանդրիոյ մեր պատուական ժողովուրդը:

Ի նշան սգոյ անմիջապէս փակուեցան Ազգ. Պազուեան Վարժարանն ու Մելոնեան Մանկապարտէզը, Հայկազնեան կրթարանն ու Պալայեան Վարժարանը, փակուեցաւ Առաջնորդարան, որուն վրայ ծածանցաւ կէս քաշուած Հայկական եռազոյնը սև շղարշով՝ մինչեւ երեկոյ:

Մրբագան Հայր սխալ չըրի՞ արդեօք գործածելով՝ «մահ» բառը մեր պատշուիլ և սիրելի Դուռըեան Պատրիարքին համար՝ որուն խտէան ու կեանքին նպատակը անմահութիւնը եղաւ այս տշմարհի վրայ:

Մեռաւ՝ Հայ եկեղեցականութեան փառքն ու պատկառազդու գէմքը, Երուսալէմի բազմահմուտ Պատրիարքը, Աւետարանի պերճաբարբառ քարոզիչը, Հայ Դրականութեան լուսուոր աստղը, և հայութեան ընտրելագոյն զաւակը, եղիշէ Արքեպիս. Դուռըեան՝ յատիտեան ապրելու համար:

Եթէ այդ սուրբ և նուիրական գէմքը, իր նիւթական գոյութիւնը չի պատցներ այլ ևս մեր աչքերուն առջև, իր անրիծ հոգին սակայն գեղեցկացած, համբուրելի եւ սիրելի դարձած իր անթառամ յիշատակով՝ պիտի ապրի յաւիտանուակէս հայ հոգիներուն մէջ:

Անոր սրբանուէր կեանքը, նուիրուող ու զոհաբերուող հոգին թող առաջնորդ ըլլայ մեզի մեր կեանքի օրերուն մէջ:

Իր մաքուր յիշատակովը խանգավառուինք գործելու համար, եւ գործենք իր պաշտելի անունն ու յիշատակը փարաւորելու համար:

Անողոք ճակատագիրը հարուածեց Հայոց ժողովուրդն ու Հայոց եկեղեցին իր սրտէն, կտրելով կեանքին թելլ անոր ազ-նուական զաւկին, Ամենապատիւ Պատ-

րիարք Եղիշէ Մրբագանին, մեր սիրելի եւ աներկրորդ Ռւսուցիչ Վարդապետին՝ Դուրեան Արքեպիսկոպոսին:

Մրբագան Հայր, այս կակծալի և անգարմանելի կորուստին առթիւ կը փութամ յայտնել Զեր Բարձր Մրբագնութեան ինչպէս նուև բովանդակ Միաբան եղարց Ս. Յակուեանց փառաւոր ուխտին՝ Աղեքսանդրիոյ մեր պատուական ժողովուրդին ու իմ ցաւակցութիւններս՝ խնդրելով Ամենաւկուէն հոգի միսիթարութեան մեզ ամենուս համար:

Ամենախորին ակնածանօք

Սգակիր

Մամբրէ Ռ. Վ. Վ. Սիրունեան
Առաջն. Փոխանորդ Աղեքսանդրիոյ

Ուղղուած Միրտիչ Մրբագանին

Լաւողիկէ, 28 Ապրիլ 1930

Մրբագան Տէ՛ր

Տեղույս՝ Աթոռապատկան կալուածոց Տեսուչ՝ Տիար Յարութիւն Մաքինանեանի հասած հեռագիր մը կը գումէ Ս. Երուսաղէմի համազգային Աթոռոյ Պատրիարք Տ. Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպս. Դուռըեանի՝ առ Աստուած փոխութիւր, որը իվիշտ և սուլդ համակեց ամբողջ հօտս և հովիւս։ Սոյն տխուր լուրը սրտի գալարումներով հազորդած եմք կերպոնի և թեմիս եկեղեցական և կրթական հոգաբարձութեանց, իրրե սուզի արտայայտութիւն օր մը վարժարանները փակ պահելու եւ մեռելական զանգակահարութիւն կատարելու հրահանգով, նոյնպէս հոգեհանգստեան մասնաւոր պաշտօն եւ Ս. Պատարագ մատուցանել թեմիս բոլոր եկեղեցիներուն մէջ, Մայիս Զորսի Աշխարհամատրան կիրակիին:

Թեմիս ամբողջ հայ ժողովուրդին անունով կը վշտակցինք վշտաբեկ Փոխանորդիկ և սգակիր Միաբանութեան բոլոր անգամներուն, և կ'ազօթենք որ Տէ՛ր լուսաւորէ զհոգի մեր պատելի եւ երջանկայիշատակ Պատրիարքին իւրոյ Աստուածային երեսաց իւրոց։

Կաթ. Փոխ. Հայոց Լաւողիկէի Թեմին
Վշտակիր Եփրեմ Ռ. Վ. Վ. Տոնմունի

Ռւղըուած Մկրտիչ Մրբազմին

Ճիւնիէ, 29 Ապրիլ 1930

Ներկայիս, իբր յետին աշակերտներէն մին Հանգուցեալ Դուրեան Մեծ Վարդապետին, եւ իբր որագ եւ հեռուէն հետաքրքրուող Ս. Երաւազէմի Աթոռով, կը փութամ իմ խոր եւ անկեղծ յաւակցութիւնն յայտնել Զեր Սրբազնութեան, և Զեր միջոցաւ՝ Ս. Յակոբեանց ամբողջ Միարանութեան։

Կը մաղթեմ հանգիւստ Հանգուցեալն մեծ ու անմահ հոգիին, կեանք և Ս. Հոգւոյն միսիթարութիւնը՝ հանուր Միարանութեան, և փութով բարեյաջող ընտրութիւնը՝ Ս. Յակոբեանց Աթոռին համար՝ արժանաւոր գահակալին, որպէսզի սկսուած վարչական, տնտեսական եւ ուսումնական գեղեցիկ ձեռնարկները և ազգօգուտ ծրագիրները շարունակեն և արգիւնաբերուին միևնույն թափով և պտղաբերութեամբ։ Կեանք կարողութիւն և բարեյաջողութիւն մաղթելով իրուուր սրտէ Համայն Միարանութեան, խորին վշտակցութեամբ եւ անկեղծ յարգանքներով։

Մնամ լս. ծ.

Փառեն Ս. Վ. Ր. Ա. Պ.

Ռւղըուած Բարգին Մրբազմին

Հալէպ, 28 Ապրիլ 1930

Կիրակի օրը կէսօրէն ետքը Դուրեան Սրբազնի վախճանումի անակնկալ գոյժը շատ խոր խոցեց շատերուն, մանաւանդ իմ սիրտը։

* * * * *

Սրբազն Հայր, շատ յաւեցայ ես, ամբողջ ընտանիօք լոցինք կիրակի օրը, բայց գիտեմ որ զուք աւելի մօտը զբոնուելով Սրբազնին աւելի շատ յաւեցաք. այսու կուգամ յաւեկցիլ և վշտակցիլ Զեր Սրբազնութեան խնդրելով երկնաւոր հօրմէն որ ինք տնօրինէ և կարգադրէ լաւագոյնը և պարգևէ չնորհ և իմաստութիւն Միարանութեան և մեծաւորներուն։

Մնամ խորին յարգանօք
Ներսէս Աւագ Քիլ. Թափուզնեան

Ռւղըուած Մկրտիչ Մրբազմին

Հալէպ, 28 Ապրիլ 1930 (Թիւ 47)

Կիրակի օրը կէսօրէն ետքն էր Զեր հաղորդագրութեամբ իմացանք այն սարսապագեցիկ լուրը, որ կը զուժէր ամենասիրելի պատրիարք Սրբազնին՝ եւ իմ պաշտելի հոգեսոր ծնողին վախճանումը։ Այս ի՞նչ սոսկալի անակնկալ մըն էր։ Որ ևէ առթիւ, Ն. Ամենապատուութեան ողջ առողջ և հանգիստ ըլլալուն լուրը կ'առնէիք եւ սրտանց կը հրառէինք։ Բայց յանկարծ սուզի և լացուկօծի փոխուեցաւ մեր ուրախութիւնը՝ Կ'զգամ խորապէս թէ ո'քափ աւելի խոր տպաւորուեցաւ Պատ. Միարանութիւնը այս անգարմանելի կորուստին առջեւ։ Թէն անմիջապէս հեռագրեցի իմ յաւեկցութիւնը, բայց որդիական խոնարհութեամբ կուգամ, դարձեալ, Զեր և Պատ. Միարանութեան անհուն ցաւէն բաժին մը վերցնելու, վշտակցելով Զեր Գերապատուութեան։ Այս առթիւ, նաև կը խոնդրեմ որ Տէր Աստուած «հանգուսցի ի լոյս երեսաց իւրոց» զհոգին հանգուցելոյն։

Նկատելով որ մարդկային որ և է մընիթարական խօսք չի կրնար այս մեծ կորուստին առթածը յաւին, բացածը վէրքին համար սպեղանի ըլլալ, կը խնդրեմ Ամենակարողին նախախնամական չնորհը, որ միայն կրնայ դարման մը տնօրինել եւ որով միայն Պատ. Միարանութիւնը իր ցաւը թեթե զգալ ու իր վրայ ճնշող ծանրութիւնը վերցնել։ Մատչելով ի համբոյը Սրբազնութիւնը. Ս. Աջոյն

Մնամ որդիական խորին յարգանօք
Ներսէս Աւագ Քիլ. Թափուզնեան

Ռւղըուած Բարգին Մրբազմին

Լոնտոն, 29 Ապրիլ 1930

Սրբազն Հայր,

Երուսաղէմէն մեկնելէս առաջ վախ մը կար սրտիս մէջ, որ թերես ալ պիտի չի տեսնէի մեր սիրելի Պատրիարք Դուրեան Սրբազնը։ Վախցածս զլխուս եկաւ դրժախտաբար, երբ վերագարձի օրերու մօտաենալով յոյսս կը զօրանար նորէն մօտն

ըլլալու մեր Անդուգական Վարդապետին։
Իր յարելեանի օրերը ուրախութեան ազգա-
յին օրեր էին, գրեթէ ամբողջ գաղութա-
հայութեան համար. իր վախճանն ալ հա-
մազգային սուք մը պիտի պատճառէ զոյգ
կիսագունաններու վրայ։ Բայց աւազ որքան
շուտ մեր խինդը լացի փոխուեցաւ, և մեր
հազիւ բարձրացող գլուխները զարձեալ կո-
րացաւ վշտառիթ հարուածին ուժգնութեան
տակ։ Բայց ի՞նչ կրնանք ընել եթէ ոչ հա-
մակերպիւ այն Կամքին, որ կու տայ ու
կ'առնէ իր ուզած ատենք։ Մազթէնք որ
նոր Եղիշէներով Աստուած օժտէ մեր Մայ-
րենի Եկեղեցին, որուն թափառական գա-
ւակները Հովուական Սրբնիք մը քաղցր ներ-
դաշնակութեան կարօտով կը տուչորին։ Յոյ-
սը Աստուծոյ վրայ գրած եմ որ ճշմարիտ
աղքիւրն է ամէն բարութեան և սփոփանքի։
Ուր որ իր Աջը հովանի Կ'ըլլայ, հոն ամէն
բարիք Կ'առատանան. ուր որ իր ձայնը կը
հնչէ, հոն յուսոյ երգեր կ'արձագանգեն։
Ազօթենք որ Ս. Յակոբեանց Տան վերեւէն
Աստուածային Աջին հովանին չհեռանայ եւ
իր ձայնը լսուի միշտ կամարներու տակ
դարաւոր Մայրավանքին։

Տէրը միխթարէ Զեր վշտահար հոգին
և երկար օրեր տայ Զեզի ի պայծառութիւն
Հայ Առաք. Եկեղեցւոյն։

Զեր Սրբազնութեան Ս. Աջն
համբուրելով կը մնամ
Սպակից
Նորայր Աբգ. Պօլարեան

Աղջուած Բարգին Մրբազնին

Աղեքսանդրիա, 30 Ապրիլ 1930

Սրբազն Հայր,

Ամէն բանէ յառաջ կը փութամ իմ խո-
րունկ կոկիծո ու ցաւս յայտնել Զեր Սրբ-
ազնութեան այն անդարմաննելի կորուստին
համար, որուն ենթարկուեցաւ ո՛չ միայն
Արմաշի Միաբանութիւնը, Ս. Յակոբեան
դարաւոր ու փառաւոր հաստատութիւնը՝
այլև Հայաստանեայց Եկեղեցին ու բովան-
դակ Հայոց ժողովուրդը՝ Երուսալէմի ան-
գուգական Պատրիարքին, մեր սիրեցեալ
Դուռեան Սրբազնին անակնկալ մահուամ-
բը։

Տէրը այց ընէ իր հօտին և իր Եկեղեցիին։

Ի նշան սգոյ Երկուշաթի օր փակուե-
ցան ազգային և անհատական վարժարանք,
Առաջնորդարան, որուն վրայ կէս քաշուած
դրօշը ծածանեցաւ մինչև Երեկոյ։

Մատաղիր ենք յառաջիկայ Կիրակի հան-
դիսաւոր Ս. Պատարագ մատուցանել և կա-
տարել Հոգեհանգստեան պաշտամունք, հը-
րաւիրելով բոլոր պաշտօնական անձինք,
ուսանողք և ուսուցիչք։

Մամբրէ Ծ. Վ.րգ. Սիրունեան

Աղջուած Բարգին Մրբազնին

Բարիզ, 30 Ապրիլ 1930

Լացը աչքիս, գողգոջ գրիչով մը կը
տողեմ ներկայս. իրա՞ւ է որ մեռաւ այս
աննման անձը, որ Եղիշայրական սիրով
կապուած էր ինձ հետ՝ մանկութենէս իվեր,
վախճաննեցա՞ւ, իրա՞ւ անհնտացաւ Հայ
Եկեղեցականութեան այդ կարգադուն վե-
հափառ գէմքը, Եղիշէ ՍրբԱջւն Դմիթր-
եանը, որ Ս. Երուսաղէմի Վանքին արեւը
ըլլաւ սկսած էր. Ի՞նչ եղաւ՝ որ այսպէս
յանկարծակիի բերաւ արարաշխարհ, ի՞նչ
պատահեցաւ . . . ո՞չչափ ցաւ է սրտիս, որ
իրը իր վաղեմի գաւանկերն ու բժիշկը
քովը չգտնուեցայ, իմ ինսամքս ալ զուգե-
լու այն պատուական բժիշկներուն, որոնք
անշուշտ իրենց բոլոր կարողութիւնը իգործ-
դրին մեր ու ձեր սիրելի Մրբազնը փրկելու։

Միհրանին հետ լացած էինք Պետրոսին
վլայ. ևս ահա մինակս կուլամ Եղիշէ Մրբ-
ազնին վրայ։

Անհուն է զգացած ցաւս, սիրելի Բար-
գէն Մրբազնս. սակայն յետ այսորիկ Զեր
ու Թորգոմ Մրբազնին վրայ կենցանի պի-
տի համարիմ Մրբազն Եղիշէն ու ո՛չ մի-
այն ես, այլ հանուր Ազգը իւր կարօտը
ձեր Երկուքէն պիտի առնէ։ Աստուած Զեզի
ու ամեննեցունց Երկա՞ր ու Երկա՞ր օրեր
բաշիէ, և նոր նոր Եղիշէներ պարզեէ մեր
տարաբախտ Ազգին . . .

Ցաւակից Զեզ ու անձնուէր
Տոնք. Թորգոմեան

Յ. Գ. — Տիար Ազրիակաս եթէ այդ
տեղն է հաճեցէք իմ ցաւակցութիւններս
յայտնել իրեն ու Տիկնուջը, ինչպէս նաեւ
ամբողջ Միաբանութեան, որուն կանխած

էի արդէն հեռազգությաւակցիլ առանձինն, ու յետոյ Եկեղեցւոյ Վարչութեան հետ:

Իւր մահազգէն հաս մը կը խնդրեմ որ խրկէք ինձ, նաև դագաղին մէջ պատկած լուսանկարը՝ եթէ հանել տուիք:

Նոյն

Ուղղուած Մեւրով Մրազանին

Բարիդ, 28 Ապրիլ 1930

Վաղեմի բարեկամո,

Մրափ դառն կոկիծով կ'իմանամ մաշ էր սիրելի վարդապետին՝ Ամեն. Եղիշէ Դուրեան Մրազանին, որ անբասիր կեանք մը ապրեցաւ, որ կէս դար Հայ Եկեղեցւոյ ծառայեց, որ սերունդներ կրթեց, որ գըրականութեան սատարեց, որ պատմութեան մթին կէտերն ուսումնասիրեց և լուսաբանեց, որ՝ վերջապէս՝ իր փառաւոր անուան արժանի աշակերտներու հոյլ մը պատրաստեց, որոնք փառքն ու պատիւն հղան Հայ Եկեղեցիին և Ազգին:

Օրհնեալ ըլլայ իր յիշատակը:

Կը խնդրեմ, սիրելի Մրազան, ընդունիլ խորին պիշտո ու օրտագին ցաւակցութիւններ այս դառն եւ անփոխարինելի կորուստին առթիւ, եւ հաղորդել նոյնը՝ Երուսաղէմի պատուական Միարանութեան:

Զեզ վշտակից
Յ. Կ. Բանաջան

Ուղղուած Մկրտիչ Մրազանին

Երուսաղէմ, 28 Ապրիլ 1930

Մրազան Հայր,

Մրտի խորունկ կոկիծով կ'ողբանք անփոխարինելի կորուստը մեր Մրազան Պատրիարք Հօր՝ Ամեն. Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպիսկոպոս Դուրեանի, և մեր անկեղծ ցաւակցութիւնը կը յայտնենք Զեզի և Պատապակի առ Ս. Յակոբի Միարանութեան, միանգամայն հայցելով երկնային միսիթարութիւն, երկար օրեր, եւ արժանաւոր յաջորդ մը Մեծ Քահանայապետին:

Մնամ ի համբոյր Ս. Աջոյդ:

Զերդ խոնարհ որդի
Յակոբ Քիւրբնեան

Ուղղուած Միարանութեամ

Յոսպէ, Ապրիլ 28 1930

Մրազան Եղիշէ Արք. Դուրեանի ցաւի մահուան առթիւ հաճիք ընդունիլ իմ անկեղծ ցաւակցութիւններու

Իւր համբաւը, իւր գիտութիւնը իւր Եկեղեցախորութիւնը եւ իւր հայրենասիրութիւնը զինքը անմահացուցին

Նու եղաւ ճշմարիտ օրինակ ներկայ և յաջորդ հայ կողերին, կրկին կը մխիթարեմ Պատմ. Միարանութիւնը խնդրելով Ս. Հոգիէն յաջող ընտրութիւն եւ նման յաջորդ:

Տիգրան Գանեան

Ուղղուած Մկրտիչ Մրազանին

Երուսաղէմ, 28 Ապրիլ 1930

Գեր. Ս. Հայր,

Ամեն. Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպս. Դուրեան Պատրիարքի, այդ մեծ Վարդապետին, մտքի հսկայ տիտանին, անզուգական լեզւագէտ-քննակատին, զգայուն Բանաստեղծին և միծանուն Գահակալին մահը կ'ողբանք նաև Երուսաղէմարնակ ափ մը Զեյթունցիներս: Այս տիտոր եւ անփոխարինելի կորուստին առթիւ մեր խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնենք Զեզ, եւ Զեր միջոցաւ ալ Ս. Յակոբի Միարանութեան, միանգամայն հայցելով երկնային միսիթարութիւն, երկար օրեր, եւ արժանաւոր յաջորդ մը Մեծ Քահանայապետին:

Մատչելով ի համբոյր Ս. Աջոյդ,
ի գիմաց Զեյթունի Հայր. Միութեան
Ատենապիր Ատենապետ
Կ. Յարուբիւնեան Յ. Կարապետեան

Ուղղուած Տնօրին Ժողովին

Պէյրութ, 29 Ապրիլ 1930

Դեռ երէկ, Հայ ժողովուրդը զբաղեցաւ իր սիրելի Պատրիարքին Յորելեանով և Մրազան Յորելեարին կատարած գործի արժէքով:

Մաղէմէն եկած բօթը, արիւնեց արդէն վիրաւոր Զեյթունցւոց սրտերը,

Դիւրին չէ հաշտուիլ մեծ հանճարներու մահուան հետ։ Դուրեան Պատրիարքի անհետացումով՝ հայ սպակիր ժողովուրդը եւ անոր նահատակ եկեղեցին կորսնցուց երկրորդ Ծնորհալի մը եւս։ Դուրեան երեկ յուզումով յիշեց իր մեռելները և մեր ցեղին բիւրաւոր նահատակները, խոկ այսօր կ'երթայ կը միանայ անոնց՝ տանելով ջեղին բողոքը Ցեղը Ստեղծողին։

Հայ ժողովուրդի անվերջ տառապանքը, միլիոն մը նահատակներու խաչելութիւնը, իր երէկի նահատակ գրչի եղբայրներու յօշտուիլը՝ թէ մեր աստանդական ու թափառական կոկծալի վիճակը, հաւեց ու մաշեց մեր ամբասիր Պատրիարքը։

Խաչուած ցեղի մեծ զաւակը՝ Խաչեցեալին մօտն է հիմայ, ըլլալով մեծ թարգմանիչը Հայ ժողովուրդի խոր ցաւերուն։ Դուրեանի հոգին և շունչը և յաւէտ խընկելի յիշատակը պիտի ապրի մեր մէջ քանի կ'ապրինք եւ քանի Աստուծոյ տաճարը կը մնայ մեզ համար պաշտամունքի սրբազն ներշնչարան մը։

Զեր սուզին մասնակից գժբախտ Զէյթունցոց զգացումներուն թարգման, Զէյթունի Հայրենակցական Միութեան կեղրոնական Վարչութիւն

Ատենադպիր Ատենապետ

Գր. Գ. Դուռըլիսն Պալս. Սալաբեան

Ուղղուած Մկրտիչ Սրբազնին

Կ. Պոլիս, 29 Ապրիլ 1930

Գերապատիւ Սրբազն Հայր,

Ս. Աթոռոյդ Գահակալ եւ Առաքելաշաւիդ Պատկի. Միարանութեանդ Արժանընտիր Նախագահ յաւէտ ողբացեալ, մեծանուն եւ տաղանդուոր Գրադէտ-Պատրիարք Տ. Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպասկ. Դուրեանի անուկնկալ և յաւիսենական դառն կորուսին առթիւ, կը Փութամ իմ խորին վիշտու և սրտապին ցաւակցութիւններ յայտնել, արտասուաթոր աչօք, Զեր Սրբազնութեան եւ բոլոր միարանակիցներու Համբուրիւ Ս. Աջոյդ և խորին ակնածանօք մաղթելով կար եւ կարողութիւն, մնամ միշտ Զեր խոնարհ որդի

Լեւոն Միհրանեան

(Խմբագիր «Նոր Լուր»ի)

Ուղղուած Մկրտիչ Սրբազնին

Գաւհիլէ, 29 Ապրիլ 1930

Սրբազն Հայր,

Մեր ամենուս սիրելի և պաշտելի Դուրեան Սրբազն Պատրիարքի դառնաղէտ կորուստը մեծագոյն վիշտ պատճառեց վարժարանիւ Ծնորէնութեան, ուսուցչական կազմին եւ ողջ երկսեռ աշակերտութեան։

Համայն աղգին հետ մենք ես գառնօրէն կ'ողբանք իր անժամանակ կորուստը, որ ընդհանուր սուզի մատնեց ամրող հայութիւնը, որ դեռ երէկ այնքան մեծ խանդակառութեամբ տօնեց մեծանուն հանդուցեալին քահանայութեան յիւնամենայ յորելեանը։

Ենդրենք, բարի եղէք թարգմանն ըլլաւ մեր անհուն վշտին և մեր խորին ցաւակցութիւնները յայտնել Ս. Յակոբեանց Միարանութեան՝ իր կրած այս անդարմանը կորուստին համար։

Մատչելով ի համբոյր Զեր Սրբ. Աջոյն,

Զեր սուզին մասնակից

Ծնորէնութիւն թաշճեան Վարժ. ի Թաճեան Քոյրեր

Ուղղուած Բարգին Սրբազնին

Ամման, 29 Ապրիլ 1930

Սիրելի Սրբազն

Սրտի անհուն կոկիծով մը իմացայ Դուրեան Սրբազնի մահուան գոյցը, վանքէն տրուած հեռազրէ մը. գրիչս անկարող է բացատրել այն ցաւը, որ տակաւին կ'զգոմ, զի բազմակողմանի է այն։ Նախ որ թանկագին ու անրիծ կետնք մըն է որ խաւարեցաւ. երկրորդ, գժբախտ հայ ժողովուրդը կորսնցուց իր ամէնէն կարող եւ արգիւնաւոր զաւակներէն մէկը. երրորդ, հայ Սիոնը կորսնցուց անշահախնդիր եւ արթուն հսկող մը, որուն ուղղուած էին, իբր ապաստանի միակ վայր մը, ի սփիւռ աշխարհի ցրուած հանուր հայութեան աշքերը. կորուստներ որոնք անփոխարինելի են. խեղճ հայ ժողովուրդ։

Պիտի խնդրէի, վշտակիր Սրբազնս, որ հաճէկք ընդունիւ իմ խորին ցաւակ-

ցութիւնս այս առջիւ, և թարգմանը լւալ ատոր Ազրիպաս էֆ.ի եւ Ս. Յակովայ Միաբանութեան մօտ:

Խորին յարգանքներով
Զերդ

Վ. Պարանեան

Ուղղուած Մերուպ Մրբագանին

Վառնա, 30 Ապրիլ 1930

Անցեալ Նոյեմբեր 24էն ի վեր կը զըտնուէի անկողնի մէջ, հազիւ թէ ի վիճակի եղայ գրելու. այսօր հետազիրներու տուած գուժը սարսեց զիս և իմ խնամքին յանձնուած հօտը. ուստի, հոճեցէք ընդունիլ իմ և իմ օրհնեալ ժողովրդեան սրտագին ցաւակցութիւնները մահուանը համար մեր յոյժ սիրեցեալ Դուրեան Տէր Եղիշէ պաշտելի Մրբարան Հօր — Շնորհազարդ եւ անձնուէր Պատրիարքին Մրբոյ Երուսաղէմի:

Ցաւակից Զեր և միշտ խ...որի
Սարգիս Քիյ. Պարիպեան
Աւագերէց Ս. Եկեղեցւոյ

Ուղղուած Մկրտիչ Մրբագանին

Աղեքսանդրիա, 29 Ապրիլ 1930

Սպակիր Մրբագան Հայր,

Երէկ արցունքով և անսահման կոկիծով իմացանք մեր պատուական եւ սիրեցիալ Հօր Ամեն. Տէր Եղիշէ Ս. Պատրիարքին գտնազէտ մահը, որուն շամեցուցիչ ազգեցութեան տակ ձեռքերս կը դողան ու եւ է միմիթարական խօսք գրելու բոլոր անոնց՝ որ ճանչցան մօտէն իր առաքինի, տննման անձը եւ վայելեցին հայրական խանդակաթ սէրը:

Մրբագան Հայր, իրաւունք ունիք, լացէք եւ լացուցէք մեզ, որ իր որդեզիր զաւակները և խոնարհ ուսանողները եղած ենք, զի այս պարզ մահ մը չէ և ո՛չ ալ դարմանելի կորուստ մը, որուն ահաւոք ցաւը անկարելի է որ մեր դժբախտ ազգը մոռնայ հարիւրաւոր տարիներ, մինչև իսկ եթէ ապագայ տարիները նոր առաքելատիպ Եղիշէ Մրբագաններ ճնին:

Թոյլ տուէք ինձ ուրեմն, վշտակոծ Հայր, որ համբուրելով Զեր Գերապատուութեան Ս. Աջը, Երուսաղէմի սզաւոր ժրաշան Միաբանութեան աւագին եւ կրտսերին, Եկեղեցականին եւ աշխարհականին սրտազին ցաւակցութիւններս յայտնեմ, մաղթելով որ Երկինք խնայեն մեզ այսպիսի ցնցող մահեր այսուհետեւ, որոնք բռվանդակ հայութիւնը կը զրկեն իր արժանաւոր առաջնորդներէն:

Մնամ խոնարհ և անմխիթար որդի Զեր Մրբագանութեան
Վ. Արծունի

Ուղղուած Մկրտիչ Մրբագանին

Գէյրութ, 29 Ապրիլ 1930

Մրբագան Տէր.

Մրտի անհուն կոկիծով տեղեկացանք մեր սիրելի Ամենապատիւ Հօր, Տ. Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպիսկոպոս Դուրեանի մահը. խոկապէս կայծակ մըն էր լուրը, որ շանթահարեց մեզ, սուզով ու արտասուքով պատերով մեզ ու վարժարանը. չէինք կը բնար հաշտուիլ իրականութեան հետ. զըրկուիլ զորովագութ Հօրմէ մը, որ այնչափ համակրանք ու գուրգուրոտ վերաբերում ունեցած էր վարժարանիս հանգէպ. որբանաւ, ինչ տիտուր բան, բայց վերջապէս իրականութիւն: Վարժարան յայտնած է և պիտի յայտնէ իր յարգանքի և երախտագիտութեան զգացումը ն. Ամենապատուութեան: Մրբագան Տէր, ունինք միմիթարութեան կէտ մը միայն, այն յոյսը թէ, այսուհետեւ Զեր Մրբագանութիւնը և Պատկ. Տնօրէն ժողովը պիտի շարունակէ այն զուրգուրանքը հանդէպ վարժարանիս, որ կը վայելէր իր հանգուցեալ Հօրմէն:

Այս առթիւ կը խնդրենք, Մրբագան Տէր, ընդունիլ մեր և ամբողջ ուսանողութեան ցաւակցութիւնները և մաղթանքները արեշտառութեան Զեր և Միաբանութեան համար:

Բրդիական յարգանօք և համբուրիւ Զեր Ս. Աջոյն, մամաք ի զիմաց Ս. Նշան վարժարանի Հոգաբարձութեան,

Ատենագպիր Ատենապետ
Տօֆ. Կ. Յ. Խաչիկեան Տօֆ. Գ. Գրգեաւարեան

Աւղղուած Մկրտիչ Մրբազանին

Գահիրէ, 30 Ապրիլ 1930

Բարձր. Սրբազն Հայր,

Զեզի հետ անկեղծօրէն կ'ողբամ անշարժանելի կրուստալ՝ զոր ունեցան Ս. Յակոբեանց Մայրավանքը, հայ ազգն համօրէն ու Եկեղեցին. սղալի՛ մահովը Զեր Մրբազնութեան Հոգեոր Պետին և Աւսուցչին՝ Ամենապատիւ Դուրեան Մրբազանի, Մեծանուն Պատրիարքին, անսոգիւտ Եկեղեցականին, Մեծ Աւսուցչին, Մեծ Մարդուն:

Հայ գիրն ու գրականութիւնը, լեզուն ու պատմութիւնը ո՞րք կը մնան կարծես. որքան սրապնդիչ էր Իրեն նայիլ մեր վարանումներուն, տարակոյսներուն ու տատամումներուն մէջ. իցի՛ կարենայինք տռկալ փլուզումին որ կը կատարուի մեր մէջ, իցի՛ կարենայինք դիմադրել յուսահատութեան . . . :

Անդրելով որ հաճիք ընդունիլ իմ անկեղծ յաւակցութիւններս, կը մնամ,

Համբուրիւ Զեր Ս. Աջոյն
Զերդ
Պ. Ն. Նահապետեան

Աւղղուած Մկրտիչ Մրբազանին

Գահիրէ, 30 Ապրիլ 1930

Ս. Երուսաղիմայ Ս. Պատրիարք Զօր վախճանման դառն լուրը ինձ ևս սուզի մէջ թողլով, կը խնդրեմ Մրբազան Հայր հաճեցէք ընդունիլ անկեղծ յաւակցական զգացումներս:

Այս ախուր առթիւ հաճեցէք նաև հազորդել Պատ. Միաբանութեանդ՝ իմ ցաւակցութիւններս: Տէրը անսասան պահէ Ս. Աթոռը, որ փառքն ու պատիւն է Հայ Ազգին:

Ընդունեցէք նաև Տիկնոջ և Աղջկանս վշտակցութիւնները այս ախուր առթիւ. անոնք վերջիշումը կ'ունենան այն գեղեցիկ ասպնջականութեան որոնք ունեցան վանքին մէջ՝ յորելինական հանդէսներու ատեն:

Մատչելով ի համբոյր Ս. Աջոյդ,
Վահան Զարդարեան

Աւղղուած Մկրտիչ Մրբազանին

Կ. Պոլիս, 1 Մայիս 1930

Խոր վշտով, դառն ցաւով համակեցանք ի սուզ և յոզք, մեծ այն կրուստանք որ ունեցանք յանձին Նորին Մրբազնութեան անձնուէր Պատրիարքին անձնուէր նախագահն պատուական միաբանութեանդ և Ս. Աթոռին անմոռաց Դուրեան պատուական մեծ ուսուցչին: Ցաւեր կան որ ընդհանութեանն են, վշտիր կան որ բոլոր հոգիներունը ու այսպէս ահա Դուրեանինը, իր դառնազէտ մահովը և տիսուր շատ ախուր իրականութիւնովը:

Մեր ցաւակցութիւնը Գերապ. Եղբայրութեանդ ու Մրբազան բոլոր եղբարց եւ հոգինորհ վարդապետաց ու բոլոր Միաբանութեան:

Հոգին Շնորհաց մխիթարէ ամենեսինդ ու ամենս որ լցած ենք սուզով անմիտիթար. և հանգիստ երանական ու անվախճան լուսաւորութիւնով իր հոգւոյն:

Մնամ եղբայրական ողջունիւ Աղօթակից
Նախկին Պատ. Տեղ.
Գեղագ. Արք. Արամանեան

Աւղղուած Մկրտիչ Մրբազանին

Լոնտոն, 1 Մայիս 1930

Սրբազն Հայր,

Մրբազնութեանդ հեռազրէն մեծ կը սկիզբով վերահասու եղայ Ամեն. Դուրեան Ս. Պատրիարք Զօր մահուան գոյժին. ասիկա ոչ միայն կորուստ մ'է Ս. Յակոբայ Աթոռին համար, այլ նաև անդարձանելի հարուած մը ամբողջ Ազգին: Ես ալ իբր սրտցաւ ազգային մը կ'ողբամ Ն. Մրբազնութեան այս յանկարծական անհետացումը մեր մէջէն և այս առթիւ կուզամ անդամմ'ես խորին յաւակցութիւններս յայտնել Զեղ եւ Զեր միջոցաւ բոլոր Միաբանութեանդ յարգելի անդամոց:

Մնամ յարգանօք
Ն. Պ. Կիւլպէնկեան

Ուղղուած Մկրտիչ Մրգականին

Ալեքսանտրէթ, 1 Մայիս 1930

Հաւելէպի Ազգ . Առաջնորդաբանէն ըստացուած լուր մը ցնցից ամբողջ քողաքը . կայձակը աւելի ուժզին չէ՞ր կրնար ըլլաւ : Անցնող տարուան վերջերը իր լինամեաց բեզուն և անգնահատելի գործունէութեան յորեւեանը աննախսլնթաց խանդավառութեամբ ամէն ուրեք կատարուած Մհծագոյն վարդապետին և եղական Պատրիարքին անակնակալ մահը, ի՞նչ կ'ըսեմ, յաւետենական նինջը, աղէտաբեր ուրականի մը պէս մթագնեց բոլոր պայծառ դեմքերը . եկեղեցին ու պարոցի պաշտօնեան ու զիրի և գիրքի մարզը :

Ինչպէս հաւատալ սակայն այս ընդգույցին բաթին : Վեհափառ Յորեւեարի մասին ստացուած վերջին տեղիկութիւններուն մէջ ոչինչ կար մտահոգիչ, և ահա յանկարծ սուզի աղջամուղջը կը տիրէ ամէն կողմ: Ո՞վ պիտի տայ մեզ լսել այսուհետեւ պաշտելի Մրգականին տռաքելազունչ հմայիչ պատգամները, կորդալ հայ գրականութեան ու բանասիրութեան գոհար արժէքները, և հասցընել տարուէ տարի կենդանի առաքեալներ Հայ եկեղեցին ու աղջին . . .

Օ՛հ, Մրգական Հայր, վշտին ծանրութիւնը հաւասար կորուստին մեծութեան՝ անմիտթար կը թողու մեզ իր յետին սաները, և ես՝ մին անոնցմէ՝ արտասուալից աչքերով ի հեռուստ կը մօտենամ գեռթարմ իր գամբարանին՝ զայն համբուրելու և ըսելու համար լոին «Հայր, օրհնէ ու մխիթարէ զիս»:

Իր սգակիր սաներէն
Դրիգոր Ֆերմանեան

Ուղղուած Բարդին Մրգականին

Փարիզ, 2 Մայիս 1930

Դուրեհան Պատրիարքի յանկարծական անակնակալ մահը աղէտ մըն է: Ի՞նչ պիտի ըլլայ Երուսաղէմի գանքը, Ժառանգաւորաց վարժարանը, Սիոնը, երբ Դուրեհան կը գախճանի և զուք կը մեկնիք: Կիլիկեան Աթոռին վրայ բախտաւորութեան լոյս

մը իջած միջոցին՝ ահա ամագ մը կուգայ պատել Երուսաղէմի Աթոռը որ այնքան լաւ շրջանի մը մէջ մտած էր: Ի՞նչ տարօրինապէս յամառ մշտանորոգ՝ այս ժողովուրդին քամբախտութիւնը:

Ի՞նչպէս եղաւ որ յանկարծ քանզուեցաւ Դուրեհան Պատրիարքի առողջական վիճակը: Բոլորովին բուժուած կը կարծէինք: Ատենէ մը ի վեր տկարութեան նշաններ չէին տեսնուեր, կարելի չէ՞ր աւելի առաջ միջոցներ ձեռք առնել, յանկարծակիչ եկաւ ուրիշ, յուսահատ գործողութիւն մը փորձուեցաւ ու անոր հետեւանքն եղաւ մահը: Շնորհակալ կ'ըլլամ եթէ հաճիք այս բոլորին վրայ քիչ մը տեղեկութիւն տալ:

Գիտէք թէ ի՞նչքան կը սիրէի զինքը: կ'երեւակայէք ի՞նչքան տիրած եմ մտածելով որ այլ եւս չպիտի տեսնեմ զինքը, զիր մ' իսկ չպիտի ստանամ իրմէ: Դիռտասը տարի ան կրնար ու պէտք էր մեար Երուսաղէմի գանքին գլուխը: Ո՞վ իր դեղ պիտի բռնէ:

Ալբալիր բարեներով

Զերգ

Ա. Զավանեան

Ուղղուած Միաբանուրեան

Միւլանո, 2 Մայիս 1930

Անցեալ շաբաթ օր՝ տեղւոյս գաղութը հեռագիր մը ստացաւ Փարիզէն, Դերաշնորհ Թորգում Արքեպիսկոպոսի կողմանէ, որ կ'իմացնէր մեզի Ամենապատիւ Դուրեհան Պատրիարքի հիւանդ ըլլալը եւ անոր ծանր վիճակը: Այս տիսուր լուրը մեծ ցանցեալ շաբաթիս բոլոր պատճանեց գաղութիս բոլոր սպազայիններուն: Տեղւոյս Հայ եկեղեցւոյ Հոգաբարձութիւնը մասնաւորապէս եկեղեցական պաշտամունք կատարեց, գաղութիս Հոգ: Հովիւ Տէր եղիչէ քահանայի միջոցաւ: մասնաւոր աղօթքներ կատարուեցան Ս. Յակոբայ աթոռակալին բժշկութեան եւ կենաց համար: Ժողովուրդը եկեղեցիէն մեկնեցաւ յուսալից՝ սպասելով նպաստաւոր լուրերու մեր սիրեցեալ Պատրիարքին առողջութեան վրայ: Բայց աւազ որ շատ շանցած գումար մեզի այն տաժաննելի լուրը թէ արդէն տանդած էր հոգին Երուսաղէմի բազմավաստակ Պահակուլը:

Այս առթիւ Հայ Եկեղեցւոյ Հոգաբարձութիւնս փութաց խրկել Զեզի ցաւակցաւկան հեռագիր մը, որուն պատճէնը ներփակ պիտի գտնէք: Նոյնպէս կու զամբք Զեզի, ինչպէս նաև համայն Եկեղեցական եւ աշխարհական իշխանութեանց կրկնել մեր սրտագիրն ցաւակցութիւններն այս անդարմանների կորուստին համար, մաղթելով միանգամայն որ Սուրբ Յակոբայ Միաբանութիւնը կարենայ տալ հայ ազգին հանգուցեալ անզոյդ Դուրեան Պատրիարքի նման անբասիր և չնորհալի Եկեղեցւոյ զաւակներ:

Խորին վշտով և սուզով

Ի գիմաց Հայ Եկեղեցւոյ Հոգաբարձութեան
Միւլանօյի՝

Առենագպիր
Տրդաս Գ. Տեմիրնեան

Առենապետ
Խ. Թօգարեան

Ուղղուած Բարգին Մրագամին

Հաւեպ, 3 Մայիս 1930

Զեր Սրբազնութեան կուգամ վշտակցիւ, իբրեւ Աւագ սանը Դուրեան Եղիշէ Ամեն. Պատրիարքին և հնգամեայ գործակիցը Ն. Սրբազնութեան ժառանգաւորաց Վարժարանի մէջ, մաղթելով որ Երկինք օժանդակին Զեզ միսիթարուելու այն անդարմանների կորստեան առթիւ, որ իբրեւ Վարդապետ, Ռւսուցիչ և Բանաստեղծ երրեակ հանգամանքներով, օրինակ հանդիսացած էր յիսնեակ տարիններէ ի վեր հանուր Եկեղեցականութեան եւ ուսանողութեան, եւ իբրեւ Քարոզիչ Բանին կենաց՝ հաւատացելոց, շինականաց, քաղաքացւոց եւ մտաւորականաց ներշնչող մը եղած էր քրիստոնէական կեանքի և հայենակ ոգւոյ: Եղուկ որ յորելինական պակները չթորչումած, սուզի ծաղկեպակներ կուգան ողողել Յոբեկեար վաստակաւորի գերեզմանը: Ո՛քան մօտիկ է արդարեւ որորանին և գամբարանին մէջտեղի անջրահետք, Բայց զոնէ սփոփանք մը կը տանի Մեծ Մահկանացուն. հոմազգային յարգանաց առհաւատչեայն տեսաւ, չօշափեց եւ ապա հանգեաւ, ինչպէս ըսած էր վաղամենիկ եղբայրը. մահամերձը լացողներ ու յարգողները միանգամայն տեսած ըլլալով վախճանեցաւ: Հանգիւստ իր աննենգ ու սըր-

բանուէր հոգւոյն: Թող երկինք անթառամ պատկներով այլեւս միացնէ անոր հոգին ևս իր նախնեաց՝ Սրբաց Սահակայ-Մեսրոպայ և Զեզ՝ իր անդրանիկ սանին. Տէրը նման Եղիսէի՝ պարգեէ Եղիային կրկնակի ոգին որ կարենաք անվհատ ու անվկանդ շարունակել անոր ուղին, զոր ընդգրկած էք ի վաղուց անտի, որ միսիթարութիւնը պիտի ըլլայ Զեր ու մեր, ազգին լրութեան եւ երջանիկ հոգւոյն՝ Զեր Ռւսուցիչ երկոքին Պատրիարքաց հանգուցելոց:

Դարեզին Քննի. Պոլարեան

Ուղղուած Բարգին Մրագամին

Պէլլութ, 3 Մայիս 1930

Սրբազն Հայութ:

Համայն հայութիւնը ընդ որ և ես, սրտի անհուն կոկիծով ընդունեցանք ցաւակի գոյժը, Տ. Եղիչէ Ս. Արքեպիսկոպոսին և Պատրիարքին Հայոց ի Սուրբ Տեղիս:

Հոնգուցելոյն կեանքի դրուտափքը ընել իմ տկար գրիչի զործը չէ. և արդէն ինչ որ գրել ջանամ, դու պիտի մինի ընդօրինակութիւնը այն ամէն խօսուածք և գրուածքին, որոց ենթակայ եղաւ. ես միայն մէկ խօսք ունիմ, Սուրբ մըն էր որ մեռաւ, նա 20րդ դարու ոգւոյն համապատասխան կեանքով ապրող Սուրբ մըն էր, միմնոյն ատեն, նա կոչուած էր կերտել երկրորդ Ռոկեդար մը. սակայն աւաշդ, պատեհութիւնները չքաջալերիցին, և մանաւանդ աւաշդ որ, մահը անժամանակ եկաւ, և փակեց ամէն ինչ զոնէ իրեն համար:

Այս, «Այս մեծ անկաւ», և իրաւամբ արժանի է լալ և ողբալու: Ես միշտ կը ջանամ նայիլ նաև մետայլին միւս կողմը. ուր կը կարգամ, մեռաւ՝ Դուրեան Պատրիարքը, բայց պատուով ապրեցաւ և իր փառքի գագաթնակէտին վրայ մեռաւ. տակաւին «Ովսաննաներու արցունքը չմարած մեռաւ, և երբեք «ի խաչ հան զգա» ըսող մը չգտնուեցաւ: Իր անձին նախանձելու շատ բաներ կան, անցեալլը անբասիր, ներկայն պատուաւոր ու փառաւոր, ապագայն . . . պերճ և փայլուն, ալ ի՞նչ պէտք է մարդ էակի մը համար:

Սրբազն Հայր, գիտեմ շատ ընկճուածէք, կորսնցուցիք Զեր ուսուցիչը, Զեր բարեկամը և խորհրդականը. որոյ համար Հոգւոյն Սրբոյ մխիթարութիւնը կը հայցիմ: Եւ կը համբռուիմ Զերդ Սրբազնութեան Աջը.

Խորին յարգանօք
Ս. Ա. Խաչատրւեան

Ուղղուած Մկրտիչ Սրբազնին

Կ. Պոլիս, 3 Մայիս 1930

Ս. Աթոռիդ արժանաւոր պետին, եւ համայն ազգայնոց՝ սիրեցեալ ու պաշտեցեալ եղիշէ Արքեալ. Դուքիան պատրիարքի մահուան ցաւասիթ լուրը, սրտամորմոք գոյժ մ'հղաւ մեզ համար, ու խորին սպով համակից:

Արդարե, մեծ է կորուսը, որուն առջև, ամէն խոնամիտ հայ կ'ողբայ դառնակակիծ: Այնինչ, իր Թահանայութեան Յիսուսամակին առթիւ՝ փառաւորուած արժանաւորապէս, աչերը առյաւէտ կը փակէ, արցունքի կաթիլներ խլիլով բռլոր հայերու աչերէն: Արժանաւոր Պատրիարքը Ս. Աթոռիդ, ճշմորիտ և իմաստուն Հայը, անրասիր՝ եկեղեցականը, հոգեշունչ՝ բանաստեղծը ո'չ ես է: Սիօն սուզ հազաւ. սուզ հոգաւ հայ Ազգը սպաւոր:

Նորին Ամենապատռութիւնը, իր աչերը փակից, վստահ արժանաւոր յաջորդի մը, Ս. Յակոբեանց բազմաչարքար աթոռին վրայ: Վշտակոծ տողերովս

մնամ մայր Գալֆ. Արրանոցի
ի համբոյը Ս. Աջոյդ՝

Ալանի Մյաց. Կ. Քուկեան

Ուղղուած Մկրտիչ Սրբազնին

Կ. Պոլիս, 3 Մայիս 1930

Ս. Յակովեանց Առաքելական Աթոռի արժանաւոր պատրիարքին, Դուրեան Եղիշէ Սրբազնի կորուսը արդարե շատ ծանր է: Սիօնի հետ, ամբողջ հայ ազգը կը սպայ: Սրբազնը սակայն, իր հայու պարտականութիւնը լիովին կատարեց, իրեն համար գծուած ըրջանը պատռուաւուրապէս բռլորեց, ու մեկնեցաւ զաւուերք

լցեալ: — ինք կրնայ խղճի հանգարատութեամբ ըսկել: — «զընթացսն իմ կատարեցի...»:

Աւ այդ համոզումով, նորին Սրբազնութիւնը իր աչերը փակից՝ Արևուն, ճուկատը գործուցած Յաւիտենականութեան լոյսին:

Իմ զգացած խորունկ ցաւս, կցելով Միարանութեանդ կոկիծին, կը վերջացնեմ նամակս, մաղթելով որ՝ Սիօնի Աստուածը, իր Աթոռին համար նոր Գուրեան մը յարուցանէ: Այն ատեն է որ՝ Երուսաղէմի այդ մեծ մենաստանը սիրողներուս վիշտը մեղմացած, ու ցաւը փարատած պիտի լլլայ:

Համբուրիւ Ս. Աջոյդ
Մելիքն Աստուր
Տնօր. Գալֆ. Աղջ. Արրանոցի

Ուղղուած Տնօրին Ժողովին

Ալեքսանարէթ, 4 Մայիս 1930

Անդարմանելի և մեծ կորուսին ցընցող գոյժք արդէն հազորդուած էր տեղիս հասարակութեան և մասնաւորներու. եւ այսօր մեր փոքրիկ եկեղեցին իր սպաւոր զգեստաւորումով և բարեպաշտներու բազմութեամբ մը լացաւ ու ողբաց իր Մեծձարտարապեալ:

Աւ իմ — մին աննշան աշակերտներէն նշանաւոր Ուսուցչապետին — կարիքեր սիրաը կրկին կ'արիւնոտի սա՛ պահուս ի ձեռին ունենալով Պատ. Միարանութեանդ մահազզը: Կ'ըմբռնեմ Գեր. Ս. Հայրեր թէ սուզը, կսկիծ համազգային, համահայկական է: Սակայն ինչպէս չափել խորութիւնը այն վշտին՝ որ կը թարթափի Ս. Յակոբի փառագուրկ և սեւապատաթոսին շուրջը, Վեհարանէն ներս, Զինքը մօտէն ճանչցող՝ պաշտող սաներու սրտին մէջ: Եւ երեւակայել թէ՝ հայ բնմը ա՛լ պիտի չլսէ նոր օրերու Մեծ-Տեսանողին աստուածիմաստ պատգամերը. հայ գեղարուեստը պիտի զրկուած մնայ իր Մեծեկերտողէն, և Հայ եկեղեցին մեկուսացած՝ Մեծաղոյն Բարենորողիչէն: Չեմ կրնար փորձել մխիթարական խօսքեր կակազել արժանայարգ Ս. Հայրերուդ: Աւխտ մը միայն ունէի, չմեռած անգամ մըն ալ

տեսնել՝ վայելել իր լուսատիպ դէմքը և
լսել մորգարէաշունչ խօսքերը. աւա՛ղ նու
զիս կանիմեց . . . բոլոր ազգը խոր թախ-
ծութեան մատնելով:

Սրդ մարած ուխտ Հրջելով սառած
փափաքի մը, պիտի խնդրէի որ մերձե-
նալով իր թարմ ու լուսաւոր զամբարա-
նին և տա՛ք արցունքի կայլակի մը ընդ-
մէջն լուս ըսէի՛ք իրեն տրուպիս կողմէ՛
«Հայր տուր ինձ գաս մը Ա. Բ. Գ. էզ»:
Ամենախորին յարցանքներով վշտուկից Զեզ

Դրիգոր Ֆերմանեան
(Նախկին սան Արմաշու Դպրեվանքին)

Ուղղուած Բարգին Մրբազմին

Հալէպ, 5 Մայիս 1930

Վշտակիր Մրբազման,

Գիտեմ, կ'զգա՛մ որ շատ գժուար է
միսիթարել Զեր Մրբազմութիւնը, Դուրեանի
մահովը Զեր կրած վշտին մէջ: Կորուսոր
ահաւոր է, բացուած վիհը անյատակ. սու-
զը բոլորին է, բայց է առաւելապէս ա-
նոնց՝ որոնք ցանկալի երջանկութիւնը ու-
նեցան իրենց մտքի ձեւերն ու քանդակները
Դուրեանի աստուածային մուլճէն ու մա-
կանէն ստանալու: Պիտի չմոռնամ երբեք
Հոկտ. Զե-ի առոտուն, հէք Դուրեանի մա-
տուցած Ա. Պատարազը, իր երիցագոյն եր-
կու ձեռնասուններուն սպասաւորութեամբը:

Ենթարկուած համագույն վշտին առա-
ջե ո՛չ մէկերնիս կրցեր ենք սթափիլ, ունէ
բան գրել, խօսիլ, արտայայտուել, վասնզի
ո՛չ մէկ կերպով կրնանք հաւատալ կոկալի
իրականութեանը: Զարչարակիր ու մահա-
սիթ երկունքներու մէջ հազիւ կրցի թե-
րասուեր մը պատրաստել երէկի Դամ-
րանականիս համար: Կը համարձակիմ ներ-
փակել զայն, իբր լիշտակի ամենազոյզն
տուրքը: Կ'ողջազուրեմ զեզ՝ եղայրա-
կան սիրով և Զեր Մրբազմութեան կը ներ-
կայեմ խորին վշտակցութիւններս:

Պէտք է շուտով սթափիլ, ընելիք հար-
կեցուցիչ աշխատանքներ կան, ի մասնաւո-
րի Հայ Երուսաղէմի մէջ:

Մնամ աղօթակից

Առաջնորդ Հայոց Երեխոյ

Արտապղ Նազիկ. Միւրմիեան

Ուղղուած Մկրտիչ Մրբազմին

Սայտա, 4 Մայիս 1930

Մրբազման Հա՛յր.

Ուշափ որ չենք կրնար հաշտուիլ մեր
սիրեցեալ Պատրիարք. Տ. Եղիշէ Ա. Արքիպ.՝
Դուրեանի մահուան զառնակակիծ զաղա-
փարին հետ, ստիկայն զերմարդկային այս
օրէնքին կամայ ակամայ զլուխ ծոելով,
Մայիս 4 կիրակի յետ հանդիսաւոր պա-
տարազի և հօգհանդստի՝ Սայտահայ զա-
գութս տխուր և վշտալից, կուգայ Խոր-
հուրդիս միջոցաւ Ն. Մրբազմութեանդ և
Միաբանութեան եւ համայն հայ ազգին
սղակցիլ ներկայ երկառողով. խնդրելով
Բարձրեալէն որ մեզ միսիթարութիւն եւ
Զեզ ոյժ ու կարողութիւն տայ որ այս ան-
դարձաննելի կորուստին պակասը զգալի
չընէք կոտորակեալ և բազմաչարչար ազ-
գիս մէջ:

Մատչելով ի համբոյը Ա. Աղոյդ

Զեզ սպակից խոնարհ որդիքու

Ի զիմաց Սիզոնի Թղկ. Խորհրդոյ

Ատենապետ Նախագահ

Ս. Վարդեան Խորեն Քնն. Գուլիկեան

Ուղղուած Մկրտիչ Մրբազմին

Հայկական

Բարեգ. Ընդի. Միւրերիւն

№ 11767

Բարիգ, 5 Մայիս 1930

Գերապատիւ Տէր,

Խորազզած վշտակրութեամբ ստացանք
ձեր հեռազիբը, որով կը գուժէիք Ամնն.
Տ. Եղիշէ Ա. Պատրիարք Հօր հանգիստը:
Երմով Ազգն ու Եկեղեցին կը կորսնցնեն
մէծ հայ մը, և մեր Միւրեթիւնը իր թան-
կագին բարեկամը:

Ուրբաթ օրը, Կեզր. Վարչական Ժո-
ղովը գումարուելով իր սուժի արտայայ-
տութիւնը ըրաւ, և կիրակի օրը և Միւր-
եթեան վարիչները և անդամները մասնակ-
ցեցան եկեղեցական պաշտամունքին, ի
յարգանս երջանկայիշտակ Պատրիարքին
և Գրագէտին:

Կը հաստատենք նաեւ մեր 28 Ապրիլ
թուակիր հեռագիբը, որով Կեզր. Վարչու-
թեան կողմէ փոխանորդ նշանակած էինք

մեր Պատուոյ Անդամ Գեր. Բարգէն Սըր-
բազան, պաշտօնապէս մասնակցելու հա-
մար յուղարկաւորութեան:

Համաձեռք ընդունիլ, Գերապատին Սըր-
բազան, և Պատուարժուն Միաբանութեան
ներկայացնել Միութեանս սրտագին ցա-
ւակցութիւնները:

Խորին յարգանքով
Վարիչ-Պատուիրակ
Վ. Մալկեան

Ուղղուած Մկրտիչ Մրազանին

Ա. իննայ Հայ Նկեղեցական

Համայնք

Վիեննա, 5 Մայիս 1930

Վիեննայի Հայ Եկեղեցական Համայնքի
վարչութիւնն խոր ցաւով ու սրտաբեկու-
թեամբ անկեղեցաւ Ս. Աթոռոյդ Գահա-
կալ և մեր ամենասիրելի Պատրիարք Ե-
ղիչք Արքեպակ. Դուրեանի վախճանման
տխուր գոյժին:

Փեքանիւ գաղութիս անունով նուի-
րական պարտք նկատելով ուղղել Զեղ ու
Միաբանութեանդ վշտակոծ բոլոր անդամ-
ներուն, մեր անկեղծ ցաւակցութիւններն,
Զեղ ու բովանդակ Ազգին ենթարկուած
այդ գառն ու անդարմանելի կորուսին
առթիւ:

Տէրը լուսաւորէ Ս. Հանգուցելոյն հո-
գին ու Զեղ երկար կեանք պարզեէ:

Կը խնդրենք որ Տէրը պարզեէ Միա-
բանութեանդ իմաստուն առաջնորդ մը ու
Ս. Յակոբայ Աթոռին արժանաւոր յաջորդ
մը:

Մնամք խոնարհարար
Ի զիմաց Վիեննայի Հայ Եկեղեց. Համ.
Վարչութեան

Ատենդպիր Ատենապետ
Աւեսիս Զերշեան

8. Գ.— Յառաջիկայ Մայիս 11 կի-
րակի օր յատուկ Ս. Պատարագ և Հոգե-
հանգստեան պաշտօն պիտի մատուցուի ի
հանգիստ հոգւոյ երջանկայիշտակ հան-
դուցելոյ:

Նոյնք

Ուղղուած Տնօրին Ժողովին

Պէյրութ, 5 Մայիս 1930

Երուսաղէմի Պատրիարք Ամեն. Տ. Տ.
Եղիչք Արք-Եպով. Դուրեան իր անբաօիր
կեանքով, հայ գժբախտ ցեղի եւ անոր
գրականութեան անգին ծառայութիւննե-
րով՝ Հայ Ժողովուրդի Հայրիկը դարձաւ:
Հայ Ժողովուրդը նոր Ներսէս Շնորհակի մը
կորսնցուց: Սուգ է պատեր բոլորին սիրտը:

Մայիս 1ը՝ «Ճաղիկներու օր» սահման-
ուած է վարժարանիս համար, «Անգի օր»
յայտարարուեցաւ այդ օրը Նախակրթա-
րանիս և Մանկապարտէզիս 300-էն աւելի
երկսու փոքրիկներու համար: Այդ օր մին-
չեւ կէս օր ունեցանք սգահանդէս մը, ուր
եղան յուղիչ արտասանութիւններ և երգեր
աշակերտութեան կողմէ: Մեր փոքրիկները
ուղեցին թուշիլ և գառնալ մէյմէկ հրեշտակ
եւ կամ թուչնիկ՝ ծաղիկներ սփուելու հա-
մար իրենց սիրելի մհծ հայրիկին անշնչա-
ցած մարմայն և թարմ հողակոյտին վրայ:

Բոլորս զգածուած ենք եւ մհծ կսկիծ
ունինք մեր հոգիներուն խորքը:

Արքազան Պատրիարք Հօր կեանքն ու
գործը պատկերացուցին Արք. Տ. Յուսիկ
քահանայ Այանեան, Տ. Միքայէլ Դույյում-
ճան, Տնօրէն Գր. Գուտուլեան և ուսու-
ցիչ Պր. Նշան Տ. Գետրուսեան:

Կը մասնակցինք Միաբանութեանդ եւ
յաւէ՛տ ողբացեալ Դուրեան Մրազան Պատ-
րիարքի աշակերտութեան սուգին:

Ի դիմաց Ամանոս Քէմրի Ս. Երրորդութիւն
Եկեղեցւոյ Թաղական Խորհուրդի
Նախագահ՝ Յուսիկ Քհ. Այանեան
Ատենապետ՝ Վ. Քէշիեսեան
Տնօրէն Մեսրոպեան երկսու վարժարանաց
Գրիգոր Գ. Գուտուլեան

Ուղղուած Մեսրոպ Մրազանին

Պէյրութ, 5 Մայիս 1930

Վշտակիր Ս. Հայր

Խորին ցաւոք և անհուն կսկիծով լը-
սեցինք Ս. Աթոռոյդ Գահակալին Ամեն.
Դուրեան Ս. Պատ. Հօր գառնալէտ մահը.
մահ մը՝ որ անդարմանելի է և ասհասա-
րակ ամէն հայու ընդհանրապէս եւ Ն.

Սրբազնութիւնը մօտէն ճանչցող օտարապղիներու մասնաւորապէս մեծ վիշտ եւ անսահման կոկիծ ազգեց :

Կը մաղթենք որ՝ Հոգելոյս Սրբազնը այնքան բարեմասնութիւններով օժտող նախախնամութիւնը, դարձեալ իր անսահման գթութիւնով օժտէ նաև իրեն արժանընտիր յաջորդը ի միսիթարութիւն Ս. Աթոռոյն եւ ի սփոփանս համայն հայութեան. վասնզի հայութիւնը պանծացնող և միջազգային տեսակէտով ազգին անունն ու հմայքը բարձրացնող դարաւոր այդ սրբավոյրը միայն ունինք, որուն վրայ պէտք է գուրգուրայ բովանդակ Ազգը :

Արդ հայցելով Աստուծմէ բոլոր Միաբանութեան մխիթարութիւն և մասնաւորապէս Զեր Սրբազնութեան կրած վշտին թիթեացում, կուգամ մատչիլ ի համբոյք Ս. Աջոյդ

Խոնարհ յարգանօք
Վ. Յ. Ռեզունեան

Ուղղուած Մկրտիչ Սրբազնին

Վեճնա, 6 Մայիս 1930

Սրտի անհուն կոկիծով տեղեկացանք այն գառն զոյժին, ծանուցանող հանգիստը Ամեն. Տ. Եղիչէ Արքեպսկ. Դուրեանի, սիրեցեալ Պատրիարքին Առաքելական Ս. Աթոռիդ :

Ո՞վ կրնար երեակայել թէ այսոքան չուտ պիտի մարէր Ազգին ու Եկեղեցիին մեծագոյն փառքը կտղմող այս լուսատու ջահը :

Երբ անցեալ աշնան ամէնուրեք մեծ խանդակավորութեամբ կը տօնուէր իր զործունութեանց յորեւանը, բոլորին մազթանքն էր երջանկայիշատակ մեծանուն Պատրիարքը հարիւրամեայ տեսնել: Աւազ որ չարազէտ ու անողոք հիւանդութիւնն թոյլ չի տուաւ այդ սրտարուղիս մաղթանաց իրականացման :

Մեծ ու անփոխարինելի է Զեր ու Ազգին կորուստը :

Տէրը լուսաւորէ երջանկայիշատակ հանգուցելոյն Հոգին ու Զեղ եւ Միաբանութեանդ պարզեէ երկար կեանք :

Բնդունեցէք մեր խորին ցաւակցութիւններն ես: Կը մաղթենք որ Տէրը Զեղ

օգնական լինի, որպէսզի յաջողիք արժանաւոր յաջորդով մը օժտել Ս. Աթոռը: Կրկնելով մեր վշտակցութիւնն Զեր զգացած ցաւին համար, կը մատչիմ ի համբոյր Ս. Աջոյդ, մաւով խոնարաբար Հոգելոր Հոգիւ Հայոց ի Վիեննա նորիք Քինցի, իւրիւնեան

Ուղղուած Բարգիկ Սրբազնին

Պէյլութ, 6 Մայիս 1930

Սիրելիդ իմ Սրբազնան:

«Որպէս ինկան կտրիձները»: Դաւթի ողբէն այս տողը միտքս եկաւ անցեալ շարթու մէջ երբ Երուսաղէմէ մահազոյժք հօս հասաւ:

Եանձին Եղիչէ Արքեպիսկոպոսի Դուրեան Պատրիարք Հօր, կը կորսնցընենք Մեծ Մարդ մը, Մեծ Հայ մը, Մեծ Քրիստոնեայ մը, Մեծ Եկեղեցական մը, Մեծ Աշխարհաքաղաքացի մը: Կորուստը անդարմանելի է: Ոչ նուազ կաթուղիկէ Եկեղեցիին քան Հայ Եկեղեցիին է կորուստը: Խոնարհաբար կ'աղօթեմ որ Աստուծ թափուր Աթոռը իր ձեռքով իսկ լեցընէ եւ Եղիայի հոգիէն առնելով Եղիսէի վրայ թափէ:

Վեր. Մ. Կ. Փափազեան,

Ուղղուած Մկրտիչ Սրբազնին

Կեսարիա, 6 Մայիս 1930

Անսոգիւտ Եկեղեցականին, ամենամաքուր Հոգեւորականին, հոյակապ Գրագէտին, Զքնաղ բանաստեղծին, Ասկերերան հոեստրորին, Եշանակելի իմաստաէրին, Ընտիր մատինապրին և Անձնուէր ուսուցչին՝ Ամենապատիւ Տ. Եղիչէ Ս. Արքեպսկ. Դուրեան՝ Պատրիարքին Ս. Երուսաղէմի՝ գառնակսկիծ մահուան տիսուր առթիւ, կուգանք մեր ամենախորին ցաւակցութիւնն յայտնել Զեր սրբազնութեան և Ս. Ուխտիդ բովանդակ Միաբանութեան, մաղթելով որ իր ցեղին ու Եկեղեցիին ծառայութենէն անդարձ բաժնուող սրբազնասուրը հանգուցեալին արժանաւոր յաջորդներ յարուցանէ Յարուցեալ Տէրը շատ զըժախտ մեր Հայ Եկեղեցիին, որ ողբացեա-

լին բաժանումով ամենամեծ կորուստը կրուծէ այսօր, գրեթէ անդարձմանելի ըստու չափ: Հուսկ բան, Սրբազն Հայր, Ս. Հոգին Սատուած լուսաւորելով ողբացեալ Եկեղեցականին ամենամաքուր հոգին, միջիթարութիւն պարզեցէ Զեղի և բոլոր Զեր միաբանակից հայրերուն:

Համազային Զեր այս սուզին
ոգակիցներ

Ս. Վ. Ր. Մալեան Ս. Քննիլ, Պուրմայիան
Տն. Ազգ. Արք. Ս. Փ. Կեսարիոս և Հ. Հ.
Կեսարիոս

Ուղղուած Միարանութեան

Հայ Ազգ. Միուրին և Հոգաբարձութիւն
Վալանսի և Շրջակայից

Վալանս, 6 Մայիս 1930

Մրտի գառն կսկիծով իմացանք Պատրիարք Սրբազն Հօր Գերաշ. Տ. Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպիսկոպոսի վախճանումը:

Հանդուցեալ Պատրիարք Ս. Հօր մահն թէկ իրեն անմահութեան նախադուոն էր, բայց տեղեւոյս հայ ժողովրդեան համար ծանր և ցաւալի կորուստ մ'է:

Այս առթիւ հոգեսոր հովուութիւնս, Ազգ. Վարչութիւնու և Եկեղեցասիրաց Միութիւնը, իր խորին ցաւակցութիւնը յայտնելով Ս. Երուսաղէմայ ուստի միաբանութեան Սրբազն Հայրերուդ, կը մազթէ միսիթարութիւն և երկար կեանք ձեզ բոլորիդ, որպէսզի Սրբազն Պատրիարք Հօր հոգեւոր առաքելական բարեմանութեանց պատկերն կրէք ձեր վրայ, անզգալի ընկլով երջանկայիշատակ Պատրիարք Ս. Հօր մահն:

Կը մազթիմք հոգելոյս Հանդուցելոյն երկնային երանութիւն և ձեզ երկնային միսիթարութիւն:

Զերդ Հոգեսոր Հոգիւ Վալանսի Թեմին

Պատակ Քննիլ, Վ. Ենունի

Հայ Ազգ. Միութիւն և Հոգաբարձութիւն
Վալանսի և Երջակայից

Առենազիր
Ա. Թադէոսիան

Առենապետ
Պ. Մանուկիան

Ուղղուած Միրտիչ Մրբազմին

Բարիզ, 6 Մայիս 1930

Վշտակիր Սրբազն Բարեկամս,

Խորին վիշտով ու զորմացումով միանգամայն իմացայ մահը մեր սիրեցեալ Սրբազնին:

Պաշտումի պէս բան մը ունէինք իրեն հանգէպ ամէնքս ալ. ճիշտ կէս զար եղաւ երբ առաջին անգամ ծունկի եկանք իր առջն, և անկից ի վեր մեր սէրն ու զուրդուրանքը բնաւ չտկարացաւ, ընդհակառակը: Բարիզը վիրշին այցելութիւններուն շատ՝ գրեթէ միշտ կը տեսնուէինք, նոյն զուրդութիւնը միշտ վրան:

Գուք հատ Մխալեանին հետ մեր հինաւուրց հոգեսոր ու մտաւոր ընտանիքը կը ներկայացնէք:

Կը բերեմ իմ վիշտը խառնելու Զերինին հետ. կէս զարու կեանքին միւնը ինկու. կը մազթիմք որ պատերը գեռ երկար տարիներ մնան կանգուն ու անսասան:

Զերդ Վշտակցութեամբ
Ասատուրեան

Ուղղուած Միրտիչ Մրբազմին

Աէգրան, 6 Մայիս 1930

Սիրեցեալ Սրբազն Հայր,

Լեզի արցունքներով է որ կը զրիմ սետողերը, ոչ թէ Զեզ միսիթարելու այլ ես միսիթարուելու Զեզմէ. ես կարող չեմ Զեզ միսիթարել, ինչպէս պիտի միսիթարիմ. լացի և լացուցի մօտ գտնուող բոլոր պարագաներս և գտնուող Հայերը:

Ես չեմ ուզիր հաւատ երբ Դուրեանը միաւ բան, ինչո՞ւ պիտի մեռնէր անկիտ. որո՞ւ մտքէ կ'անցնէր այս անակնկալ անգութ մահը. ո՞վ Երուսաղէմ Երուսաղէմ, ինչէք պիտի տեսնէիր և այժմինչ մեսար, չեմ կրնար մոռնալ և չեմ կրնար զսպուիլ, Սիրելի Հայր:

Սրբեցէք Զեր արտասուքը ո՞վ սիրեցեալ Միաբանութիւն և Եկեղեցականութիւն. չափաւորեցէք Զեր, սրտերու սուզը, զի շատ գործեր թողուց Զեզ կատարելու:

Ուրեմն թող հրճուի հոգիդ ո՞վ ողբացեալ Հայր իմ. կայ և մնայ քեզ պատկն ար-

գարութեան, զոր խոստացաւ սիրելեաց
իւրոց ճշմարիտն Աստուած Յիսուս Քրիս-
տոս:

Զերդ ամենախոռնաբահ
սպաւոր սրտիւ

Մ. Նիկողոս Ճըլայիս

Ուղղուած Բարգին Մրբազմին

Լառնաքա, 7 Մայիս 1930

Երժւասաղէմայ Պատրիարք Դուրեհան
Սրբազնին վախճանման լուրը՝ երկաթի
մը պէս տաղեց մեր սրտերը:

Դուրեհան Սրբազնը՝ ոչ թէ միայն սի-
րոյ ու գուրգուրանքի, այլ պաշտամունքի
առարկայ եղող գէմք մըն էր ընդհանուր
հայութեան համար. Անոր յոբելինական
հանդէսը ճշմարիտ փաստ մըն էր այս մա-
սին, որ այնքան փառաւոր, բեղուն եւ
արգիւնուոր եղաւ. այդ հանդէսը իր տե-
սակին մէջ եղակի էր:

Դուրեհան Սրբազնը հասարակ անհատ
մը չէր որ ըլլոր արագաշէջ տառուպ մը,
եթէ Անիկա արև մը չեղաւ մեզի համար,
գէթ եղաւ կեանքեր փրկող բեւեային
տատղ մը, իր առաքելաշնորհ պաշտօնով,
անսասան հաւատքով, անիսորտակելի յոյ-
սով, անբասիր վարքով, բանաստեղծական
հանճարով ու գոհար զրիչով, որուն լոյսը
անմար և անմեռ է. ո՞վ որ կը նայի այդ
լոյսին, զիւրաւ կը գտնէ իր ճամբան, ո՞վ
որ կը հետևի անոր կը փրկէ իր կեսնքը:

Կիպրոսի ընդհանուր հայութիւնը ար-
ժանավայել յարգանքներ ու մեծարանքներ
ունեցաւ հոգելոյս Սրբազնին համար:

Նիկոսիոյ Առաջնորդարանէն տրուած
հրահանգին համաձայն, մէկ օր գոյուե-
ցան Ազգ. Վարժարանները ի նշան սգոյ.
Եւ Մայիս 4 կիրակի օրն ալ մասնաւոր
պատարագ ու հանգստեան ազօթքներ ե-
ղան տեղուոյս մատուեին մէջ և տեղի ու-
նեցան բանախօսութիւններ հանգուցեալին
կեանքն ու գործունէութիւնը պանծացնե-
լով, Անոր հոգւոյն մէջ գտնուող առաքե-
լական կեանքը պատկերացնելով:

Այն օրը լացաւ հայութիւնը, ըստ իր
եղբօր փափաքին որ կ'ըսէր.

Եւ մահամերձն ալ կ'ուզէ երկու բան.

Նուիս կեանքը, վերջը լացող մ'իր վրան:

Այս՝ ժամանակին լացաւ ծնողք մը՝
պատանի Դուրեհանին համար. այսօր ալ
կուլայ հայութիւն մը՝ Հայր Դուրեհանին
համար, որ խկազէս արժանացած է Հայր
կոչուելու տիտղոսին:

Այս լացող հայութիւնը՝ հանգուցեալ-
լին անմահ յիշատակը իր սրտին մէջ պա-
հազար հանգերձ, կը բազմայ օր առաջ
տեսնել նորընտիր պատրիարք մը, Ս. Ա-
թոռոյս գահուն վրայ, զոր պիտի ողջունէ
րիւր յնձութեամբ, սրբելով իր զառն ար-
տասուքները:

Գ. Յ. Զագմազեան

Ուղղուած Տեղապահ Մրբազմին

Գահիրէ, 8 Մայիս 1930

Հայրաբնամ Սրբազն Հայր,

Ի լուր պաշտելի Հայրապետին՝ Տ. Տ.
Եղիչէ Արք. Դուրեհանի մահազութիւնն
խորին արտմութիւն համակցեց մեր հոգիները
մինչ յարտասուս փղձկիւ. հապա երքան
առաւել գուք, Միաբանութիւննդ..., ո-
րուն կը յայտնենք մեր խորին ցաւակցու-
թիւնները, կ'աղօթենք ի սրտէ Սրբազն
մնձ հանգուցելոյն հոգւոյ խաղաղութեան
համար և կը մաղթենք Զեր հայրութեան,
արժանաւոր Տեղապահիդ, ոյժ ու կարո-
ղութիւն արթնութեամբ հոգւելու մեզ և
ներշնչամբ Սուրբ Հոգւոյն՝ ի միսիթարու-
թիւն եւ ի փառս Հայտատանեաց եկեղե-
ցւոյ

Ս. Էւ. Զ. Մանիսապեան Քոյեր
Հիմնադիր Տնօրէնուհիք
Համանուն Վարժարանի

Ուղղուած Մեկուպ Մրբազմին

Կ. Պոլիս, 8 Մայիս 1930

Բարձրաշնորհ Սրբազն Հայր,

Ազգ. Կեղը. Աւումն. Խորհուրդն նը-
ւիրական պարտականութիւն կը համարի
իր և բովանդակ հայ ուսուցչութեան խո-
րին վիշտն ու ցաւակցութիւններն յայտ-
նել այն անդարմաննելի կորուստին համար,
զոր ազգովին ունեցանք Ս. Աթոռոյդ մե-
ծանուն Գահակալին և ամենասիրելի Պա-

արիարքին Ամեն . Տ . Եղիշէ Ա . Արքեպոսկ .
Դուռեանի կոկծալի մահուամբը :

Ա . Աթոռոյդ արժանայարգ Միաբանութիւնը կը նայ բացարձակապէս հաւաստի լլալ թէ այս տիսուր առթիւ իր զգացած սուպին և ունեցած սրտաբեկութեանը խօր յուղումով կը մասնակցին բոլոր ազգոյին պաշտօնական մարմինները և բռվանդակ հայ ժողովուրդը , առանց դասակարգի խարդի խորութեան , այն սրտաբուս մազդանքով որ Հոգեկոյս Ա . Պատրիարքին յիշատակը անջնջելի մնայ իր յաջորդներուն նախանձախինդիր և արդիւնաւոր գործունէութեամբը , շարունակելու համար այն լուսաւոր ուղին , զոր միծ Հանողուց հալը գծեց Ազգին միահամուռ հաւանութեամբը և անվերապահ աջակցութեամբը :

Մատչելով ի համրոյր Զեր Սրբազնութեան Ա . Աջոյն և որդիական
մեծարանքներով
ի դիմաց

Ազգ . Կեղը . Ռւսում . Խորհրդայ
Ասհենադպիր Ատենապետ
Առու Բ . Քէշեան Յ . Հինդիեան

Ռողուած Բարգին Մրազամին

Աղեքսանդրիա , 10 Մայիս 1930

Կը հաստատեմ 12 Ապրիլ թուազը հալս ,
որով Ա . Զատիկը ճնորհաւորելով , տեղեկութիւններ տուած էի միզ նկատմամբ :

Նոյն թուականին նաև զրած էի , մեր յոյժ սիրելի եւ յարգելի Պատրիարք Սրբազան Հայրիկին ալ՝ առանց երեւակայելու որ իւրընդունելութեան այցեսումն ստացած օրս , գժբախտութիւն պիտի ունենայի նաև լսելու իւր մահուան գոյժն , որ ի խոր վիշտ համակեց մամնուն սիրտն , նամանաւանդ զինքն մօտէն ճանչողներունը . կը յիշեմ իւր կեանքէն շատ զըրուազներ , իմէջ այլոց , երբ կը գումարուէինք իւր նախազահութեան ներքեւ Արմաշի Աընամակալութեան նիստերու , ուր իւր հասուն խորհուրդներով և իւր երրեք շվատացնող հեղնանքներով կը բացարձէր իւր թելազրանքներն , կը լուսաբանէր խնդիրներն , կը զուարճացնէր պահ մը յուսավորէալ եղող միտքերն , հաճոյալի դարձնե-

լով իրերն : Աւանդ , հազար աւանդ , որ իմէջ մեր շատ մը կորուստներու , գժբախտութիւնը ունեցանք նաև ողբալու այդքան պիտանի Հայրիկի մը մահն և անյուսալի կերպով , երբ Ա . Աթոռն դատապարտուեցաւ կորսնցընելու իւր անստիւտ աթոռակալն , առանց կարենալ վայելելու գեռ ևս տասնեակ մը տարիներ իւր անհրաժեշտ ներկայութիւնը :

Սրբազան Հայրիկո , կ'զգամ որ Զեր սիրտն ալ խորապէս յուղուած է այս կորստեամբ , Դուք որ գործակիցն էիք իւր ծրագիրներուն և իւր գլխաւոր աշխատակիցը : Տէրն մեր մսիթարէ զջեր ու երջանիկ տարիներ : Ի՞նչ կարող ենք ընել . Տեառն մերոյ անդառնալի և անվերապահննելի վճռին առաջ , եթէ ո՛չ խոնարհիլ՝ կամք Տեառն օրհնեալ միցի ըսելով և կրկնելով :

Մնամ յաւէտ անկեղծ յարգանօք
Յակոբ Համամնեան

Աւղուած Մեսուպ Մրազամին

Նիկոսիա , 14 Մայիս 1930

Գերապատիւ Ա . Հայր ,

Խորին ցաւով ընդունեցանք անցեալ թղթատարով Ա . Աթոռէդ հասած մահազդը , ու անհուն վիշտը , զոր ունեցած էինք արգէն հեռագրական գոյժէն , անզամ մը ևս նորոգուեցաւ հաստատութեանս շրջափակին մէջ :

Իր ամբողջ ծանրութեամբը ոսկի Դուռեան Սրբազանին վաղահաս շիջումը փըշրումն իսկ է ազգային չքեղագոյն փառքի մը ու անդարմանելի կորուստ մը : Այդ կորուստը միծ է մանաւանդ Ա . Աթոռիդ համար , որուն Միաբանութեան անմսիթար սուզին մասնակցից կ'ըլլանք հնուուէն , եւ կը մազթենք որ տեղապահական փափուկ պաշտօնին համար , որուն կոչուած էք , Տէրը Զեր Սրբազնութեան տայ ոյժ և կարողութիւն :

Մատչելով ի համրոյր Զեր Ա . Աջոյն
Գ . Կիրակոսիան
Ընդհանուր Տնօրէն
Մելքոնեան Կրթ . Հաստատութեան

Ռոդուած Մելուս Մրազամին

Փարիզ, 5 Մայիս 1930

Միրելի եւ սգաւոր Եղբայր ի Քրիստու .

Խուր չունին Երուաղկմէն այն ժխուր լուրեն ի վեր, որ զարկաւ խորտակեց զիս եւ ամենք հոս, որք ճանչցեր եւ սիրեր եին զինքը :

Բայց անկեց ի վեր, իրանու միայն համագրաւուած, իր շուրջը եւ իրանու միայն կը դառնան ու կը հողովուին իմ սիրտն ու միսքք :

Խոյս տուած է հունը աշենեն, եւ իր յիշատակին խոռվին և որ պատած է հոգին բովանդակ :

Չորեխօքքի, պանդոկի առանձնասենեակիս մէջ, ժիշուրենս եւ տեսնուրենէ ընկնուած, յես միջօրէի մրափի մը մէջ, հոգիսառն տեսիլ մը իր մօս տարեր եր զիս, Ս. Յակոբի Տաճարին մէջն էինք, որ լի եր հոնդ բազմուրեամբ ժողովուրդի եւ հոգեւուրականաց : Չախակողմի դասին կարգն էին նսած ես : Ամենին, լուռ եւ ակնկառոյց, չէինք զիտեր քէ ում կը նայինք կամ կ'ըսպասեն :

Յանկար երեւեցաւ Ինքը, հայրապետական զգեստաւորմամբ վեհաւուք, արքենի հասակաւ, քազ ի զլուխ, զաւազան ի ձեռնին, իր ժափիսին օծուրեամբը լուսաւորուած դէմքք :

Սեղանին առջեւը նիւտ, ուր պատարագիչը կը կանգնի, բենեզով ծածկուած արուուկ մը կար . յուշիկ վեհուրեամբ մը ելաւ անոր վրայ . յեսոյ վերեալակեց բան իսկ սեղանին վրայ, որուն եօր ասինանները սպիտակ կտաւով միայն ծածկուած էին : Միառմի բարձրացաւ անոնց վրայէն վեր, կիսադիմքը մասամբ դէպի դասր դարձուցած :

Եթէ մօսեցաւ Աստուածածնի պատկերին եւ խաչին բննիչովը հապաւ անոր մեղմին, Ս. Կուսին կենդանազիրը, ինչպէս դուռ մը՝ բացուեցաւ ինքն իր վրայ, ու ան, հանանյապետօնն ներ մտաւ, խորհուրդի մը պէս, կարծես ի Մրուրիւնն Մրուրեան :

Եթէ նափորտին վերջին ծոպէն ալ հաւուեցաւ դէպի ներքին սոսւերը, պատկերը դարձաւ վերսին իր տեղը, ինչպէս փեղկ մը իր ուղանակին մէջ :

Եւ ահա խորանին շուրջը եւ սեղանին կտին իբր քէ դրուած խանդակագեղ եբենուայ արկդերու նեղուածքներէն դուրս սկսան ծորիլ կնդրուկի ամպեր, որոնց անուշանուրիւնը զմայլեցուց ամենին ...

Արբնաց' յանկար, ու տեսայ քէ որ-չափ հնոի ենի Երուաղկմէն, ուր քերեւա այդ միջոցին, կը խորհի արտասուազին, կը մահերգէին իր «Գարա անձն իմօր ...»

Գերեզմաններն են որ ստեղ սիրտերը կը կապեն այս կամ այն տեղին : Երուաղկմէն, որուն կապած է համօրէն մարդկուրեան սիրը Գերեզմանը Անմահին, այսուհետեւ իրն ափիք կապէ, ասինան մը աւելի, սիրեւն ամենուս՝ որ հոգեսուն որդիները եղանիք Անմահուրեան խորհուրդին ամենին անբիթ պատօնին, իր ուրներէն ըմպելով, «իբրեւ ի հրահոսան աղբերէ Հոգւոյն» յաւլիսնական կեսամին խօսքը :

Աշ արցունից չունիմ զինքը լալու . վիշտին կրակը չացուց աշեւս . ու, բառամած արդէն կարծես «ի վերայ սզոյ սիրեցելոյն», չունիմ նաև սինոփանի շունչ մը կամ բառ մը, միխրաբելու համար Առաքելական Արարին Միաբանուրիւնը, որուն անդամներդ ամենը իր կեսամին ամենին նուիրազորդ տարիներուն երշանիկ հաղորդուրիւնը ունեցաք :

Բայց կուգամ միացնել իմ վիշտ ձերին, եւ աղօրել ձեզ նես իր նոգույն համար :

Ինքը միայն, զոր ոչինչ կրցաւ իշեցնել իր առաքինուրիւններու բարձունեքն, իր յիշատակը միայն՝ որ պիտի մնայ ընդ միշտ անուած, եւ իր մասծումը միայն՝ որ մինչեւ մեր շունչը յետին պիտի լուսաւորէ մեր նամբան աշխարհի մուրին մէջ, այս ամենքը միայն պիտի միխրաբեն զիեզ :

Ծունկի եկած եմ իր անունին առջեւ, եւ կը պաղասիմ որ իր սիրոյն օրինուրեամբը, իբրեւ երկնային բալասանով մը, սրբէ իր սուզովը խոցուած մեր սիրեւուն վերքը, եւ խնդրէ Անեղին, որ պահապան Ազգն ու Եկեղեցին եւ իր մահովը այրիացած Արոնն ու որբացած Միաբանուրիւնը, որոյ բալոր սպակիր անդամոց կը խնդրէն հաղորդել եւ դուք ինքնին ընդունել անհուն ցաւակցուրիւն :

Զերդ

ԹՈՐԴՈՄ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՄ

Արքա Առաքելական

Մրցոց Յակոբիանց

Նըուսազէմ

Փոխանորդարտն եւ Պոլսոյ

Համար 725

Կ. Պոլիս, 10 Մայիս 1930

Ուղղուած Մեսրոպ Արքականին

Երէկ Պոլսոյ Հայութիւնը իր խոր յարգանքի բաժինը բերաւ յաւէտ Ռզբացհալ Գուրեան Սրբազնի Յիշատակին՝ աննախնից աց կատարուած Հոգեհանգիստին:

Մայր Եկեղեցոյ հոյակապ Տաճարն, արտաքին գաւիթներն ու Եկեղեցին եւ Պատրիարքարանի միջև գտնուած Ընդարձակ փողոցը մինչև ծովեզերք լցուած էր կանուխէն հեռաւոր ու մերձաւոր թաղերէ գութացող հազարաւոր Հայերով այն ասալին որ օտարներու մասնաւոր ուշադրութիւնը գրաւեց և անոնք ալ պահ մը խաւուեցան մերագնէից հետ: Խոկ կարգապահութիւնը, առանց ոստիկանի, հաշալի էր և այս կապացուցանէր իւրաքանչիւր հայու սրտարուխ մեծարանքը Հոգելոյս Պատրիարքին անձին նկատմամբ:

Սրդէն թիւթերը նկարագրեցին կարեւորը, ինչպէս նաև Ամեն. Նարոյան Ա. Պատրիարքին այնքան գեղեցիկ Դամբանականը: Արարողութեանց և երգեցողութեան ներդաշնակութիւնն ու վեհութիւնը խոր ազգեցութիւն ըրին օտար Հոգեորականներու և հիւրերու վրայ, որոնք, մասնաւորապէս Յոյներն ու Հայ Հոռմէականները մեծ հիացումով արտայայտուեցան:

Գաղափար մը տալու համար բազմութեան թիւին ըսենք թէ Եկեղեցոյ աւարտումէն ետքը Պատրիարքարանի Դամբին մէջ տեղի ունեցած ցաւակցական արտայայտութիւնները գրեթէ մէկ ժամ տեղին: Յունաց Պատր. Փոխանորդը իր Գործակատարին հետ չյաջողեցաւ մեկնիլ և մեր Փոխանորդարանին մէջ երկոր սպասելէ յետոյ ալ չի կրցան օթօ գտնել եւ բազմութեան մէջ զիրար կորսնցուցին, որով սովորապուեցաւ Պատր. Փոխանորդը զառնալ մեր Փոխանորդարանը, ուր պահ մը ևս սպասելէ յետոյ առանձինն մեկնեցաւ:

Այսքան բազմահազար ժողովրդով կատարուած հանդիսութիւնն մը առանց թերութեան անցընելու պատիւն ալ կը պատկանի Պատրիարքարանի Պաշտօնէութեան, որ շատ իմաստուն ու գործնական կանխանող միջոցներով ապահովեց կարգապահութիւնը:

Հազորդելով այս ամէնը,

Մնամ Եղբայրական յարգանքներով

Աղօթակից

Սմբատ Եպիսկոպոս

Պեյրուիրի Ազգ. Վարժարանին մէջ սպառուած պահանջեսի առքին իր խօսած նառախ մէջ ուսուցիչ Պրե. Գ. Ս. Դաւիթեան յայտարարած է.

Սիրելի Սաներ և Սանուէկիներ.

Այսօր Կրօնի եւ Դպրութեան հորիզոնին վրայ յաւէտ չողացող չնորհալի Դուրեկան Պատրիարքը, անդուզական տիպարն էր ինքնաշխատութեան. ասոր անվիճելի փաստն է անոր գրական եւ քննորական կարողութիւնը. անիկա հայ լեզուին հին ու նոր մտակրտն տիրած էր, պարզ եւ նախնական տոհմային կրթութիւն մը ըստանալով հանդերձ, ինքնաշխատութեան ստածիչ զօրութիւնով գլած անցած, գերաթուիչ արծիւը գարծած էր ճախրասլաց ուժգնութեամբ սաւառնող՝ Աւոնեան Երկնակարկոռ բարձրութեան վրայ: Պատմասիրական եւ հետաքննական ուսումնասիրութիւններու մէջ կատարելապէս համոզուելու եւ յաջողելու համար՝ բացի քրանսերէն և լատիներէն լեզուներէ, հին յունարէնի կամ յունարէնի գրաբարին ալ հմտացած էր, վերջապէս՝ իր պատմագէտի մեծ քերականի և բոլոր մեծանոխ հմտութեան պաշարը ձեռք բերած էր՝ իր գրասէր աշխատասիրութիւննեն, ուրիմն ձեզի համար ի շարս մեծագոյն տիպարներուն՝ մեծանուած և չնորհալի Պատրիարք Դուրեկանը թող վեհաճանձու օրինակ մը ըլլայ գրասիրութեան և ինքնընտել զարգացումի մարզին մէջ. իրեն փառաւոր վկայականը՝ ինքնաշխատութիւնն էր. ծննդավայրը եղող իւսկիւտարի մէջ նախնական ուսումնատանի մը, իր ինքնօգնութեամբ՝ այսօր հոյ մատինագրութեան թանկագին

փառապսակին աղամանդը եղած է. աղաքատ և անշուք երդիքի մը տակ նուադալոյս ճրագի առջեւ աշխատող անշուք ուսանող մը՝ չնորհիւ յարատեսւթեան և փութաշանութեան՝ այսօր մեծալոյս փարոսը եղած է Հայ Դպրութեան. սեենեցէք ձեր աչքերը այդ փառաւոր փարոսին, զմայւելով առէք ատոր ինքնավստահ աշխատասիրութեան լոյսը, և այդ լոյսն է որ ճշմարիտ ստեղծողն է մարզուն մէջ՝ Դաստիարակի, Գրասէրի, Գրագէտի, Բանաստեղծի և վերջապէս մեծ բարոյականի ծիսածանը՝ որ թէ ի կենդանութեան և թէ յետ մահու պճնադատած էր վեհագոյն տիպարը ինքնազարգացեալ՝ աղնուական և անգուգական պաշտելի Դուրեան Պատրիարքը:

Արդրուած Մեսրոպ Մրբազմին

Փարիզ, 4 Մայիս 1930

Սիրելի Մեսրոպ Մրբազման,

Կ'երեւակայէք ի՞նչ խոր ցաւ զգացի իմանալով Դուրեան Պատրիարքի մահը: Ու ևս ինքս ալ կ'երեւակայիմ թէ Դուք և երուսաղէմի ամբողջ Միաբանութիւնը ի՞նչ ծանր սուրգի մէջ է այդպիսի պես մը յանկարծ կորսնցնելուն համար: Ես կը կարծէի որ իր հիւանդութիւնը անցեալ զործողութենէն յետոյ՝ որ յաջող արդինք տուած էր՝ բուժուած էր բոլորովին, և թէ այդ հօր, բարի և մեծարծէք անձնաւորութիւնը դեռ գոնէ տասը տարի պիտի տարածէր իր հովանին Երուսաղէմի մեր վանքին վրայ: Ճակատագիրը ուրիշ կ'երպ տնօրինած է եղեր: Բոլոր սրտով գշտակից ևմ Զեղի և Միաբանութեան բոլոր անդամներուն:

Վերականգնման գեղեցիկ աշխատանքը որ այնքան արդիւնաւոր կ'երպով կատարուեցաւ Դուրեան Մրբազմի պատրիարքութեան շրջանին՝ անշուշտ պիտի շարունակուի Զեր և Զեր ընկերներուն համերաշխարէն միացեալ ջանքերով:

Սիրելի բարեներով

Զերգ

Ա. Զապահեան

Արդրուած Բարգին Մրբազմին

Նիւ Եորք, 5 Մայիս 1930

Սիրելի Մրբազման,

Տեարց կիւլպէնկւան Եղբարց զրկուած բօթարեր հեռագրէն և նոյն օրը նիւ Եորք Թալմիքի հեռագրալուրէն մեծ ցաւով տեղեկացայ թէ Ս. Պատրիարք Հայրը իր հանգիստը մտած է: Երբ մէկ կողմէն խորապէս կը մորմոքիմ առափելաւչնորհ Ս. Զօր մեզմէ առնուելուն համար, միւս կողմէ ունիմ փոքր միխթարութիւն մը թէ՝ աղջը, իր բազմերախտ զաւակները զնահաւելու մէջ յաճախ յամեցող ու անտարբեր աղջը՝ Ս. Պատրիարք Հօր համար Յորկինական տօնակատարութեամբ մը կրցաւ զնահատական ցոյց մը ընել գոնէ: Վստահ եմ թէ այս կէտը ինձի պէս շատերու համար ալ միխթարաք է: Այդ երջանկարեր առթիւ նորին Ամենապատուութեան սըրտազին և իմաստալից պատգամը խորապէս տպաւորուած կը մնայ գեռ միտքիս ու սիրտիս վրայ:

Այսու սրտապնդիչ ի՞նչ մեծ միխթարութիւն որ հայ ցեղը իր տառապանքի տրորումներուն մէջ ջախչախուած այս ըլլանին մէջ իսկ կրցաւ ծնիւ Դուրեաններ, որոնք և նմանները աշխարհաքարող պատցոյներ են թէ՝ ցեղին հոգին — դարաւոր անկիղիկի մորենին — կ'այրի, սակայն չի սպասիր: Մեր պատուական Պատրիարքին հանգիստին սովթած այս համազգային սուրգին ու խորունկ վիշտին մէջ, սակայն, արտաքին միակ մազթանքս այս է որ՝ Սսուռած նոր Դուրեաններ յարուցնէ նոր Խորայէլին — տառապակոծ ցեղին — մէջէն՝ առաջնորդելու համար զայն երջանկութեան և խաղաղութեան նոր Քաննուու երկիրը:

Նոյն ատեն, Սիրելի Մրբազման, այս տիսուր առթիւ կը փութամ ջերմ ցաւակցութիւններս յայտնել Ս. Յակոբայ Միրաբանութեան, և Սիսնախ խմբագրութեան և Զեր Մրբազմութեան, մազթելով կար և կարողութիւն Զեղ, Զեր ազգանուէր ծառայութեանց մէջ՝ իմաստութեան իւղով վասպահելու համար Լուսաւորչայ կանթեղը, և երկար կեանք՝ քալելու համար երջանկայիշատակ Դուրեան Ս. Պատրիարքին շարիզէն՝ ի վասու և ի պայծառութիւն մեր մօր, Հայաստանեայց Առաքելական Ս. Եկեղեցոյ:

Մնամ ցաւակցութեամբ
և ամենախորին յարգանօք
Գր. Հ. Գալուստեան

Ecole Biblique
et
Archéologique Francaise

Jérusalem, le 27 Avril 1930.

Monseigneur,

Profondément ému, à la nouvelle de la mort de Sa Béatitude Monseigneur le Patriarche Elisée Tourian, je vous prie de vouloir bien agréer et transmettre à toute la vénérable Communauté de Saint-Jacques la très religieuse expression de mes douloureuses condoléances.

Père L. H. VINCENT
dominicain

Consulat Royal
des
Pays-Bas

Jerusalem, 27th April, 1930.

The Armenian Congregation of St. James,
Jerusalem.

Gentlemen : —

It is with deep regret that I learn that His Beatitude Mgr. Elisee Tourian K.B.E., the Armenian Patriarch of Jerusalem, passed to eternal rest.

I participate in the mourning of your Congregation and the flag of this Consulate will be flown at half mast.

To my great regret I shall be prevented from being present at the Burial Ceremony as I shall not be in town to-morrow, but I have instructed the Kavas of this Consulate to accompany the funeral procession.

May the memory of the great leader, who was dear to all who came in contact with him, live for ever in your Congregation.

Yours faithfully,
VAN VRIECLAND
Consul for the Netherlands.

Swedish Consulate

Jerusalem, 28th April, 1930.

The Secretary of the Arm. Congregation,
Jerusalem

Sir,

I have the honour to acknowledge the receipt of your letter announcing the sad news of the death of His Beatitude Mgr. Elisee Tourian K.B.E. on the 27 inst.

The flag of this Consulate has been raised to half mast as an expression of sympathy.

I am sorry that I am not able to be present at the Burial Ceremony and I take this opportunity of expressing to you and to the Congregation the sincerest condolences.

I have the honour to be,
Sir,

Your obedient servant,
H. L. LARSSON
Consul for Sweden

Consulat Royal de Roumanie
en Palestine

Jerusalem, le 28 Avril, 1930.

Monseigneur,

Je regrette infiniment en raison de mon état de santé de ne pas pouvoir assister au service funèbre célébré aujourd'hui à l'occasion des funérailles de votre très regretté Patriarche Sa Béatitude Monseigneur Elysée Tourian.

Veuillez agréer, Monseigneur, mes profondes condoléances pour le grand deuil qui frappe cruellement la Sainte

Communauté de St. Jacques , et agréez ,
l'assurance de mon respectueux dévouement .

Le Consul
GERASSIMOS

Monseigneur Meguerditch
Vicaire Patriarcal ,
Jérusalem .

Royal Hungarian Consulate

Jerusalem , April 28, 1930.

Most Rev. Sir ,

It is with deep regret that I have the honour to acknowledge receipt of the announcement of the death of the late Patriarch His Beatitude Mgr. Elisée Tourian , K. B. E. and I hereby beg to tender my sincere sympathy on this bereavement .

It was misfortunate that the announcement reached me by mail after the funeral , otherwise I would have liked to pay my respects by personal attendance .

I have the honour to be ,
Most Reverend Sir ,
Your obedient servant ,
ELIAS T. GELAT
Royal Hungarian Consul .

The Locum Tenens ,
Armenian Patriarchate ,
Jerusalem .

The Jewish Agency for Palestine

Jerusalem , 28th April , 1930.

The Executive of the Jewish Agency for Palestine and the Executive of the Zionist Organisation desire jointly to ex-

tend to the Armenian Congregation of St. James their profound sympathy in the overwhelming loss sustained by the Congregation through the death of His Beatitude the Armenian Patriarch of Jerusalem , Mgr. Elisee Tourian , K. B. E. , whose memory will long be cherished in this country .

J. H. KISCH

The Secretary to the
Armenian Congregation of
St. James, Jerusalem .

General Post Office.

Jerusalem , 29th April , 1930.

The Postmaster General has learned with deep regret of the death of His Beatitude Mgr. Elisee Tourian K. B. E. Armenian Patriarch of Jerusalem and begs to express to the Armenian Congregation of St. James his sincere sympathy .

Richardson, Turtledove & Co.
Advocates.

Jaffa , 29th April 1930.

G. Nourian, Esq.,
Armenian Convent ,
Jerusalem .

Dear Mr. Nourian ,

It is only this morning that I see from the newspaper , the announcement of the death of the Armenian Patriarch , His Beatitude Elisée Tourian .

I much regret that the sad news did not reach me in time to enable me to attend his funeral in Jerusalem .

Please accept my sincere condolences with the Armenian Community

and yourselves in particular in the grievous loss which you have sustained.

His late Beatitude stands alone among all the religious heads of Jerusalem as a man above politics, whose sole interest was the welfare and honour of the great community of which he was the head.

I feel that the official English Community of this country as well as yourselves have sustained an irreparable loss.

Yours sincerely
S. O. RICHARDSON

Latvian Consulate

Jerusalem, April 30th, 1930.

An illness which confined me to my home for several days prevented me from replying at once to your obituary notice of 27th inst. and from assisting the Burial Ceremony which took place on 28th inst.

I was very grieved at hearing that the Armenian Patriarch of Jerusalem, His Beatitude Mgr. Elisee Tourian K.B.E. had died, and my sincere condolence is offered herewith to the Armenian Congregation of St. James and to the Armenian Community at large.

Acting Latvian Consul.
CASPI

The Armenian Congregation
of St. James, Jerusalem.

35, Porchester Terrace, w.2.

London, 29th April 1930

My dear Sir,

It was with deep regret that I read in the Press the announcement of the death of His Beatitude the Armenian Patriarch of Jerusalem.

For Monsignor Turian I had a very deep respect and a sincere friendship. His goodwill and kindliness, com-

bined with his great learning, enabled him to fill his high office with the sincere regard of all classes and communities in Palestine, and with the cordial co-operation of the Administration. His loss will be deeply felt, not only by the Armenian Church and community in Palestine, but also by his many friends in that country and elsewhere, among whom I am glad to hope that I may be counted as one.

Yours very sincerely,
HERBERT SAMUEL

To The Secretary,
Armenian Patriarchate.

Government of Palestine Department of Education

Jerusalem

THE DIRECTOR OF EDUCATION

Jerusalem, 1st May, 1930.

Mr. H. E. Bowman has learnt with the deepest regret of the death of His Beatitude the Armenian Patriarch and wishes to tender his respectful sympathy to the Armenian Congregation of St. James. Mr. Bowman was absent on tour when the news was received at the Department of Education and was therefore prevented from attending the Burial Ceremony on the 28th April. Mr. Bowman remembers with pleasure the long friendship he was privileged to share with His Beatitude, and the numerous occasions on which his interest and sympathy were displayed in the activities of the Department of Education. The sudden loss of His Beatitude will be felt not only by the Armenian Congregation but by his many friends of other communities in Palestine.

The Secretary,
The Armenian Congregation
of St. James, Jerusalem.

Beyrouth, le 1 Mai 1930.
Monseigneur,

La nouvelle de la perte cruelle que la Communauté Arménienne vient d'éprouver en la personne de Sa Béatitude Monseigneur le Patriarche de Jérusalem nous a consternée. Nous partageons la douleur de la Communauté et du St. Synode. Cette perte est grande non seulement pour la nation arménienne mais une grande perte pour le pays.

Je ne peux que vous présenter ainsi qu'au St. Synode mes condoléances émues et vous prier de me croire, Monseigneur, votre très respectueusement dévoué.

JEAN AYOUB

Jean Bey Ayoub
Chef du Bureau du Service de la Presse au Haut Commissariat de France à Beyrouth.

Chief Secretary to Government.
of Palestine

St. James Club, London, W. I.
2 May 1930.

Reverend Sir

I have learned with deep regret of the death of His Beatitude the Patri-

arch, and desire at once to convey my condolences to the Armenian Patriarchate and Community of Palestine on the loss they have suffered by this decease of their justly beloved and scholarly Head.

I am Sir

Yours of faithfully

H. C. LUKE

Jerusalem, 7th May 1930.

To the Armenian Congregation of St. James, Jerusalem.

Dear Fellow Christians:—

I learned of the death of His Beatitude Mgr. Elisée Tourian; K. B. E. too late to attend the funeral. I desire to express my sincere sympathy for you in your great sorrow.

His Beatitude won the regard of all by his efficient and unostentatious service. The better I knew him the more I appreciated him. I rejoiced with you on his good and efficient service. I pray Our Father's blessing upon you and His guidance in your work.

I am

Ever most sincerely yours
A. C. HARTE

ԳԵՐԵԶՄԱՆ ԵՂԻՇԵ ԴՈՒՐԵԱՆԻ

Ուպէսզի մահը ձխնեղին անջրպետով
Համակ քրոռումն ըլլայ մնարին որ կը լրտէ,
Ի՞նչ աստղերէ, ի՞նչ վարդերէ, ի՞նչ լոյսերէ
Հիսել այս բանն յիշասակին անջրջարով...

Ու խնարդի աղբիւրին վրայ ձոյլ իր դեմքով
Չոր խորհուրդի ներֆնաւալոն բոց մը կ'արեւէ.
Եւ հոն գտնել կայծ մը սրի որ կը բաւէ
Տեսնելու կեանն իբրև ծընունդ՝ նրաժեշին բոյ...

Կարապի վիզ մանդոր ալին մէջ խորասոյզ,
Եւ կամ բռչուն մը թեսամփոփ, ուղեկորոյն,
Հաճգրուանի համբուն իջնող զիւերին նես,

Կամ դարձող պարս մը ոսկեկայն դէպի մըռայլ
Վաղոց արդէն լբուած փերակը մեղրաւէ,
Ահա՛ վախճանն անոր, թէ այս է մահանալ...

Գահիրէ

ԱՐՍԷՆ ԵՐԿՈՅ